Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Importanța Consiliului Legislativ al României pag. 11

Ce trebuie să cunoască cetățenii despre „Instituția Avocatului Poporului“ pag. 20

Ce trebuie ştiut despre activitatea primului ministru şi a membrilor Guvernului pag. 4

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 344** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **20 martie - 4 aprilie 2017** ● 1,5 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

Este necesară o nouă abordare a puşcăriilor româneşti

pag. 15

Timp de o lună de zile, demonstranții din 10 oraşe, nu au avut timp să citească „controversata“ Ordonanță nr. 13

pag. 3

EDITORIAL

Primarul Ionică... unde dai... şi unde crapă...

Mai sunt puține zile până când se împlineşte un an de când "la cârma" municipiului Piteşti, datorită "valului politic" numit Ponta, a fost ales ca primar domnul viceprimar Cornel Constantin Ionică, pe numele său adevărat. Deşi domnia sa a stat în umbra primarului Pendiuc, valul politic l-a aruncat într-o luptă inegală pentru capacitatea dumnealui. Ionică, a rămas "românul Ionică", fără prea multe veleități, cu dorințe mărunte, şi care niciodată nu s-a ridicat la nivelul unui primar de municipiu. Poate chiar nici la nivelul unui primar de oraş mai ambițios. Dar, asta este viața. Aşa suntem noi românii, iubim pe cine nu trebuie şi "hulim pe cei care ne fac bine". Aşa cum spuneam, Ionică al nostru, rămâne românul nostru cu dorințe mărunte, la fel ca şi ideile sale care nu au ieşit timp de 10-15 ani de când "a stat" în fotoliul de viceprimar. Domnia sa a fost în bătaia valurilor Râului Argeş, nedeținând niciodată pe merit funcția de căpitan. Că acest lucru este adevărat, este reprezentat de faptul că domnul primar Ionică are doar cum spune vorba românească "mintea de pe urmă". Sigur că la domnia sa, aceasta întârzie să se propage şi să dea naştere vreunei idei. Aceasta în condițiile în care Piteştiul are un Consiliu Local bine pregătit profesional şi politic, numai că, "doar atât".

Solicitarea conform Legii nr. 544 şi răspunsul dat "cu măciuca"

Conform acestei legi, la începutul lunii ianuarie 2017, o Asociație Profesională de Turism a solicitat primarului Constantin Cornel Ionică, câteva puncte de vedere cu privire la promovarea unor idei care aveau scop lansarea municipiului Piteşti, o zonă colinară şi încărcată de istorie în marea bătălie a actualei politici româneşti determinată de importanța acre trebuie să o dea statul şi politicul celei mai importante industrii reprezentată de "industria fără fum" - turismul. Deşi pe timpul defunctei administrații Pendiuc a existat un aşa-zis plan de promovare turistică a Piteştiului, acest program a fost făcut doar de unii oameni interesați de bani, fără idei care să pună în valoare potențialul turistic, pentru că trebuie să o spunem pe cea dreaptă, Piteştiul este în prezent distrus din punct de vedere industrial. Locul este luat puțin câte puțin, de comuna Bascov condusă de un primar care a simțit pulsul apropierii de Piteşti. Aşa cum spuneam, mergând în sus spre Calea Bucureşti, aproape peste noapte, şi "după colț", a apărut o construcție standard prin care s-au cheltuit nişte bani care aveau scop important promovarea turismului, purtând denumirea "Centrul Național de Informare şi Promovare Turistică în mun. Piteşti". Totul este foarte bine, numai că, poziția acestui centru, încadrarea şi scopul este "execrabil". Nu ştiu dacă în decurs de jumătate de an, în acest centru de turism a călcat pragul vreun veritabil turist. Acest lucru se datorează poziției dar şi slabei mediatizări a acestui punct care nu este cunoscut şi frecventat nici cel puțin de cele 20-30 agenții de turism locale. În adresa nr. 3913 din 20.02.2017, purtând parafa "românului Ionică", face o precizare importantă cu privire la obiectivele urmărite:

Promovarea potențialului turistic al municipiului Piteşti

Iată o idee magistrală care probabil ar fi trebuit să constituie o prioritate şi în capul domnului primar. Aceasta pentru că în interiorul municipiului Piteşti sunt peste 20 de mari hoteluri şi pensiuni care poate primi probabil 2000 de turişti care au şi ce vedea. Numai că, nimeni nu are interes la Primăria Piteşti să le facă cunoscut. Deci

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 30 16 3 31 1 33

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

potenţial avem, restaurante, baruri şi alte structuri câte vrei. Numai să vrea şi "Grivei" care este marele conducător administrativ al piteştiului. Spunem acest lucru, pentru că nimeni din conducerea Piteştiului nu a făcut vreo acţiune de promovare importantă la care domnul actual primar Ionică să-şi poată pune amprenta paternităţii. Am văzut în răspunsul semnat o a doua intervenţie (a se citi minciună), "valorificarea atracţiilor turistice prin favorizarea apariţiei şi dezvoltării operatorilor economici locali, în zone atractive pentru investitori". Domnule primar Ionică, în afară de parcări cu care te poţi mândri, în rest nu poţi justifica uriaşul buget pe care îl administrezi din taxele piteştenilor. Prin această frază pompoasă nu aţi făcut altceva decât să trageţi o minciună gogonată cu privire la "zone atractive pentru investitori". Interesant, nu? Păi să vedem câteva repere pe care dvs., orbit de măreţia funcţiei, nu le vedeţi. De aceea, vă arătăm doar o singură idee pe care dvs. în răspuns o mistificaţi prin "investiţia numită Parcul Lunca Argeşului", la care gurile rele spun că s-au cheltuit aproape 10 milioane de euro.

Parisul are Râul Sena, Londra are în centru Râul Tamisa, Piteştiul în schimb, are Râul Argeş

Deşi acest râu curge de mii de ani din Făgăraş spre Dunăre, la cca. un km de biroul primarului Ionică, acest râu reprezintă o ruşine pentru administraţia Piteştiului şi chiar a judeţului Argeş. Deşi în aval şi în amonte există două microhidrocentrale şi chiar două lacuri de acumulare foarte importante, Râul Argeş nu are nimic comuncu dezvoltarea turismului. Deşi are o albie de peste 150 m lăţime, iar în aval, în zona Tudor acesta depăşeşte un km lăţime, şi o lungime dintre cele două centrale de aproximativ 7-10 km, Argeşul este doar o mizerie şi un colector de peturi şi reziduuri care probabil îi fac bine domnului primar, pe care nu îl interesează cum curge şi de ce curge acest râu de-a lungul municipiului Piteşti. Colmatarea acestui râu reprezintă problema nu numai a Primăriei Piteşti şi a Consiliului Judeţean, ci şi a Direcţiei Apelor Române. În prezent, lacul din cartierul Tudor mai are doar 10-20% apă pentru alimentarea cu apă a municipiului Piteşti pentru care a fost construit. În rest, mai mult de 50% sunt dune de nisip neexploatate, stuff şi mizerie. În decursul anilor, pe Râul Argeş s-au construit Bazinul Olimpic, Centrul Naţional de Kaiac-canoe de la Bascov-Budeasa, şi în rest nimic. Mă refer la partea de vest a Râului Argeş. Deşi în partea de est a Piteştiului ar fi trebuit să se construiască o faleză de promenadă, sau malurile să fie împânzite de vile şi locaţii turistice, prin decolmatarea nisipului din Lacul Piteşti, iar ideile ar trebui să circule ţi în capul domnului primar Ionică. Îi amintim domnului primar că în campania electorală din 2008-2012, a existat o schiţă de proiect privind consolidarea malurilor Râului Argeş şi construcţia de pensiuni, case de vacanţă, restaurante pe apă şi chiar consturuirea a două ecluze prin care Râul Argeş să fie navigabil turistic de la Merişani până dincolo de Topoloveni. În schimb, în faţa cartierului Tudor, în loc să înflorească vile care să aducă bani la bugetul primăriei, vile construite pe piloni cu debarcader, stau nefolosite unele întreprinderi care nu aduc la buget aproape nimic, cei care au pus mâna pe terenuri şi construcţii aşteptând vremuri mai bune imobiliare. Şi, de ce nu, chiar un primar destoinic care ştie şi vrea să pună în valoare potenţialul turistic al Argeşului, pentru care credem că ar fi suficient să se obţină prin diferite fonduri suma de cca. 100 milioane euro, care ar face din Râul Argeş o bijuterie a turismului argeşean. Sigur că de această sumă s-ar putea face rost chiar şi prin "subscripţie publică" când mii de cetăţeni şi-ar depune banii în acţiuni care să rămână pentru generaţiile viitoare. Aşa s-a făcut Ateneul Român şi alte mari investiţii şi obiective. Oare de ce Piteştiul nu poate ? Oare este incompetenţa primarului şi a Consiliului Local care nu acceptă nici cel puţin disucţia corectă a unei idei? Mintea domnului primar şi a domnilor consilieri locali se limitează doar la construcţia unui dig în lungime de 830 m din care spune dumnealui, că s-au finalizat 130 ml. Ruşine, domnule primar. Ruşine, domnilor consilieri. Sigur că despre promovarea turismului în municipiul Piteşti şi zona metropolitană de care se face atâta caz, se poate discuta la toate nivelurile. La nivelul Consiliului Judeţean, în vârful căruia "se odihneşte" fie-i slăvit numele, domnul doctor Manu. Sau la nivelul Asociaţiei Comunelor din Argeş condusă acum cu o inimă obosită de domnul primar de Albota, care consideră că turismul în Argeş este reprezentat doar de cei 17 sau 20 de porci pe care distinşii domni primari i-au dat de pomană în ajunul crăciunului, pentru cămine de bătrâni, etc... În schimb, Piteştiul şi zona metropolitană are cel mai important obiectiv turistic din Argeş şi din România, reprezentată de Complexul Nautic Bascov-Budeasa. Aici, peste câteva luni, va avea loc cel mai mare concurs de kaiac-canoe internaţional la care participă în jur de 1700-2000 de străini timp de 5-6 zile. Putem spune fără să greşim că această activitate sportiv turistică este una cea mai de avengură, chiar din România. Numai că, pregătirea din partea organelor locale este aşteptată să înceapă cu doar câteva săptămâni înainte. De aceea, Asociaţia Profesională de Turism, atrage serios atenţia factorilor de decizie: Prefectură CJ, Primăria Piteşti, primăriile din zona metropolitană, că un asemenea eveniment trebuie pregătit chiar cu un an de zile înainte, fiind vorba de cca. 80 de ţări participante. Dar, la noi, administraţia locală se ocupă doar de mărunţişuri şi nu de probleme chiar capitale, în care să fie materializate problemele de promovare a venirii unor grupuri de turişti de la care comunităţile locale vor avea de câştigat din punct de vedere financiar şi logistic. Amintim în acest sens că în majoritatea ţărilor lumii, pregătirile privind manifestările cu număr mare de cetăţeni străini, sunt o preocupare importantă a autorităţilor locale şi chiar a statului şi guvernului respectiv. Ori, la noi în Argeş şi în România nu există o asemenea preocupare. Sunându-l pe domnul subprefect cu nume de rezonanţă politică, Dragnea, domnia sa a precizat că nu are timp de discuţii şi că acest eveniment se poate pregăti şi cu o săptămână două înainte. Să te cruceşti. Şi când te gândeşti că domnul Dragnea, în decursul tumultoasei sale cariere de după 1989, a avut tangenţă şi cu turismul, se pare răspunzând şi de zona turistică Moliviş care "moare încet dar sigur" de aproape 20 de ani. Sigur că despre această zonă se poate spune că au fost unii care au intrat la puşcărie, iar alţii şi-au făcut averi, cum este fostul viceprimar Bârlă de la Arefu. Spaţiul nu ne permite să analizăm în profunzime ebenimentele turistice necesare pentru promovarea municipiului Piteşti, pentru că "după decesul politic" al fostului preşedinte Constantin Nicolescu, Argeşul nu mai primeşte "lumină" de nicăieri. Consiliul Judeţean stă în întuneric la fel şi Consiliul Local Piteşti, la fel şi Prefectura Argeş, ca reprezentant al Guvernului, iar direcţiile ar putea fi nominalizate în continuare. Până atunci, continuăm serialul cu toate consecinţele duşmănoase din partea conducătorilor administraţiilor publice, care au fost învăţate doar "criticile la obiect", precum: s-a însurat fiul lui, a divorţat fiica lui, l-a arestat DNA pe, s-a bătut clanul lui, iar titlurile din presa locală ar putea continua în acelaşi sens. Niciun ziar local nu alocă neplătit pentru promovarea unei idei absolut necesară pentru viaţa argeşenilor şi chiar pentru economia României. Aceasta în condiţiile în care Argeşul are obiective de importanţă internaţională. Dar totul aici depinde de mintea administratorilor locali.

ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE TURISM ŞI ALIMENTAŢIE PUBLICĂ ARGEŞ

(continuare în numărul viitor)

Timp de o lună de zile, demonstranţii din 10 oraşe, nu au avut timp să citească „controversata“ Ordonanţă nr. 13

Graţierea, pe înţelesul tuturor românilor şi efectele sale

În numărul 340 din 23 ianuarie 2017, ziarul Reflector Argeşean a publicat integral Proiectul propus de ministrul justiției destituit din Guvern de premierul Grindeanu, în grabă şi la presiunea unei străzi manipulate de cele două partide, PNL şi USR. Este ştiut de majoritatea românilor, că aceste partide, nu reprezintă unitatea şi statalitatea românilor, cum ar fi trebuit să fie reprezentată cel puțin de Partidul Național Liberal. Aceasta pentru că, acest partid USR, s-a născut "din spuma" adepților lui Soroş, un ungur îmbogățit care face tot ceea ce este posibil pentru reânvierea "Ungarii Mari". Poate că, acest magnat face un lucru deosebit pentru țara lui, pentru națiunea lui. Numai că, noi românii majoritari nu trebuie să ne lăsăm manipulați ca nişte "tâmpiți" de unii români sadea care, fiind plătiți de la Bruxelles, fac tot ceea ce este posibil să-şi distrugă țara mamă. Indiferent că se cheamă Cioloş sau Pâslaru, sau cum se vor mai numi foştii miniştri cioloişti, trădători de neam şi țară, aceştia, în prezent, "îi pupă mâna reverențios" actualului preşedinte neamț care nu are nicio legătură cu națiunea română, decât doar dragostea nebună de românca noastră din Sibiu, pe care actualul preşedinte nu numai că o venerează, poate chiar mai mult. Aşa cum precizam, textul ordonanței 13, dacă demonstranții ar fi avut acces la textul acesteia, ar fi constatat că la baza proiectului stau două teme: la art.1, 2 şi 3 până la pct.A, pe care le dăm din nou publicității, se poate stabili cu certitudine, aşa cum însăşi forul suprem care apără Constituția ca lege fundamentală a României reprezentată de CCR, precizează irevocabil că aceasta este şi trebuie să intre în vigoare, imediat cu toată opunerea unei mici părți din populația României. Se poate observa la art. 1 foarte clar că "se grațiază în întregime pedepsele cu închisoare până la 5 ani", inclusiv amenzile date de polițişti uneori nepregătiți din punct de vedere juridic, şi chiar de unele instituții statale, cum ar fi antifrauda şi ANAF. La art. 2, de asemeni, se precizează faptul că "se grațiază în parte cu jumătate de pedeapsă, persoanele care au vârsta peste 60 de ani, sau femeilor gravide sau însărcinate sau care au copii sub vârsta de 5 ani". Un lucru pe care "vaşnicii contestatari" din piețele României nu le-au citit, este prevederea prin care "grațierea este condiționată de achitarea despăgubirilor pe care persoana condamnată prin hotărâre judecătorească le achită". Şi iată că imediat, ordonanța 13 notifică punctul A-"infracțiuni reglementate de codul penal". Aici, contestatarii, au la dispoziție un număr de peste 49 de infracțiuni, precum şi un număr de 15 infracțiuni reglementate de legi speciale în care sunt închişi peste 90% dintre cei peste 50-60 mii de condamnați din puşcării. Toate acestea nu au fost observate de "vaşnicii contestatari" în rândul cărora şi-au făcut apariția inclusiv conducători de frunte ai PNL cu Alina Gorghiu şi ceilalți "pupăcioşi de mâini" față de preşedinte, şi bineînțeles, "bravul român" care este preşedintele USR, care încălcând legea, a venit la manifestație sacrificându-şi propriul copil de doar 4-5 luni. În acest context, ne gândim asupra sumei pe care mentorul său de peste ocean, Soroş, i-a achitat-o cash, pentru gestul său de a-şi sacrifica copilul. Iată că a venit timpul ca majoritatea românilor care opriți de conducerea centrală a PSD-ului, respectiv de domnul preşedinte Dragnea, să facă contramanifestații, au tăcut scrâşnind din dinți, la nedreptatea care se face țării de către un grup care nu reprezintă națiunea română şi care beneficiază de minunea secolului XXI -Internetul, care în România, prin rețele de socializare, contribuie esențial la distrugerea statalității României. Se pare că şi în ceasul al XIV-lea, domnul preşedinte Dragnea nu -şi înțelege greşeala prin care adoptând o politică de obediență față de UE şi de preşedintele pus de acesta, Klaus Iohannis, a luat unele măsuri greşite în actul de guvernare. Domnul preşedinte Dragnea, prin programul de guvernare, a dat majorității românilor mâncarea necesară. Numai că, domnul preşedinte Dragnea nu a dat românilor "şi lingura cu care să mănânce". În aceste condiții, preşedintele, a III-a putere în stat, face tot ceea ce este posibil ca măsurile de guvernare de altfel salutare, pe care domnul preşedinte Dragnea şi le-a asumat pe nedrept. De ce? Pentru că aici la vârful conducerii PSD programul a fost întocmit probabil de unii "titani politici" ai PSD, pe care domnul preşedinte îi ignoră. Oare ce ar fi fost dacă în locul protejatei domnului preşedinte pentru funcția de viceprimministru ar fi fost Victor Ponta, colegul şi prietenul său, şi nu obscura femeie, doamna viceprim ministru Şaide, care în afară de a fi un "nimeni politic", în rest este mâna de manevră a domnului preşedinte Dragnea. Ceea ce nu este bine. Despre domnul prim ministru, trebuie să auzim "numai de bine", cu obscura observație că un om politic care trebuie să fie un prim minstru, nu trebuie să cedeze fără o luptă crâncenă la mişcări de stradă ilegale, cum au fost timp de o lună de zile cele manipulate la cel mai înal nivel.

Textul proiectului de OUG:

Art. 1:

(1) Se grațiază în întregime pedepsele cu închisoare de până la 5 ani inclusiv precum şi pedepsele cu amendă aplicate de instanța de judecată.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indiferent de modalitatea de executare a pedepsei închisorii dispusă de instanță.

Art. 2

Se grațiază în parte :

a) cu 1/2 pedepsele cu închisoare aplicate persoanelor care au împlinit vârsta de 60 ani, femeilor însărcinate (gravide) sau persoanelor care au întreținere minori cu vârsta de până la 5 ani;

b) cu 1/2 sau, după caz, cu restul de pedeapsă neexecutat din pedepsele cu închisoare aplicate persoanelor care, conform expertizei medico-legale emisă de instituțiile abilitate sunt diagnosticate cu boli incurabile în faze terminale;

Art. 3:

(1) Prevederile art. 1–2 nu se aplică celor condamnați pentru infracțiuni săvârşite în stare de recidivă şi celor care sunt recidivişti prin condamnări anterioare;

(2) Grațierea este condiționată de achitarea despăgubirilor la care persoana condamnată a fost obligată prin hotărâre judecătorească definitivă, în termen de 1 an de la punerea în libertate.

(3) Pevederile alin. (2) nu se aplică condamnaților pentru care se grațiază potrivit art. 2 lit. a) şi b);

DUMITRU CÂRCENI

Ce trebuie ştiut despre activitatea primului ministru şi a membrilor Guvernului

Pentru ca cititorul să înțeleagă, am pus mâna pe legea 115/1999, actualizată, prin care legiuitorul a stabilit cu claritate, la art.1 "Guvernul, în întregul său şi fiecare dintre membrii acestuia, sunt obligaţi să îşi îndeplinească mandatul cu respectarea constituţiei, a legilor ţării, precum şi a programului de guvernare acceptat de Parlament". Mai mult decât atât, un lucru foarte important şi la ordinea zilei, este reprezentat de ingerinţa procurorilor DNA, care, în dispreţ faţă de lege, îşi permite folosindu-se de mişcările de stradă, să facă presiuni asupra Guvernului, să-i cenzureze hotărârile şi activitatea. Acest lucru s-a întâmplat cu privire la ordonanţa 13. În acest context, facem precizarea stabilită prin legea 115, care la art. 2 precizează: "Guvernul răspunde politic numai în faţa Parlamentului", membrii Guvernului răspund politic, iar la art. 3 se precizează clar "răspunderea politică a Guvernului prin retragerea încrederii acordate şi a moţiunii de cenzură care este constituţională". Tot în art.3, la pct.2 sunt stabilite obligaţia Guvernului dar şi a organelor Administraţiei publice (membrii Guvernului, consiliile judeţene, şi chiar primăriile), acestea fiind obligate să prezinte Camerei Deputaţilor şi Senatului, dar şi Comisiilor parlamentare, informaţii solicitate de guvern şi terţi. În nicio precizare legisaltivă nu se spune că primul ministru sau guvernul pot fi chemaţi la procurorii DNA, aşa cum s-a întâmplat recent. Iar domnul preşedinte tace. CSM, la presiunea preşedintelui Iohannis, de asemenea tace. Prin tăcerea CSM-ului, tace cea de-a treia putere în stat, justiţia, care este timorată până la ultimul judecător de la judecătoriile locale, care manifestă slăbiciune în luarea unor decizii. Nu trebuie să uite cetăţenii că este o mare greşeală săvârşită de guvernarea Traian Băsescu care a dat puteri împotriva constituţiei procurorilor care totuşi sunt subordonaţi prin ministrul justiţiei, Guvernului. A fost o mare greşeală că miniştrii, "făcând în pantaloni", s-au prezentat "în bârlogul" doamnei Kovesi dând declaraţii cu privire la actele juridice ale Guvernului. În aceste condiţii, credem că poziţia preşedintelui PSD Liviu Dragnea, etse cel puţin duplicitară şi probabil poate să capete aspectul de tăinuire asupra încălcării constituţiei. Am văzut la ultimile lor depoziţii, că domnul preşedinte Dragnea, "făcând în pantaloni", a început să fie transformat într-o anexă a preşedinţiei, prin tonul foarte moderat la atacurile făcute şi tăinuite de către preşedinte prin cele două partide obediente şi prin intervenţiile belicoase şi anticonstituţionale în şedinţele CSM şi chiar prin prezenţa domniei sale la Avocatul Poporului, domnul Victor Ciorbea, care, aşa cum spune proverbul, "şi-a trăit traiul... şi-a mâncat mălaiul". Cu alte cuvinte, trebuie ca domnul Victor Ciorbea să fie aruncat la gunoiul istoriei prin toate măsurile discutabile luate în decursul perioadei de tranziţie când doi ani a fost chiar prim ministru.

Române, nu uita atribuţiunile Guvernului şi combateţi verbal derogările pe care le veţi vedea în articolele legii fundamentale

Articolul 106. Încetarea funcției de membru al Guvernului

Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 107. Primul-ministru

(1) Primul-ministru conduce Guvernul şi coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte şi declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbat cu prioritate.

(2) Preşedintele României nu îl poate revoca pe primul-ministru.

(3) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-şi exercita atribuțiile, Preşedintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru îşi reia activitatea în Guvern.

(4) Prevederile alineatului (3) se aplică în mod corespunzător şi celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

Articolul 108. Actele Guvernului

(1) Guvernul adoptă hotărâri şi ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele şi în condițiile prevăzute de aceasta.

(4) Hotărârile şi ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniştrii care au obligația punerii lor în executare şi se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

Articolul 109. Răspunderea membrilor Guvernului

(1) Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului şi pentru actele acestuia.

(2) Numai Camera Deputaților, Senatul şi Preşedintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârşite în exercițiul funcției lor. Dacă s-a cerut urmărirea penală, Preşedintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație şi Justiție.

(3) Cazurile de răspundere şi pedepsele aplicabile membrilor Guvernului sunt reglementate printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.

Notă. A se vedea şi Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministe-rială, republicată (NI. Of. nr. 200 din 23 martie 2007).

Articolul 110. Încetarea mandatului

(1) Guvernul îşi exercită mandatul până la data validării alegerilor parlamentare generale.

Art.142 din Legea Fundamentală

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI ESTE „DUMNEZEUL NAȚIUNII ROMÂNE“

Judecătorii CCR trebuie să salveze România

În lupta marilor puteri Europene, pentru distrugerea României ca stat, prin Consiliul UE, în ultima perioadă de timp, cu precădere după alegerea ca preşedinte al unui etnic german, Klaus Iohannis, se simt tot mai insistent presiuni pentru discreditarea acestei instituții necesare şi fundamentale pentru existența statului român. CCR a fost creată ca o contrapundere dintre perioada de după 30.12.1947 până la care a funcționat Constituția Regală de după actul independenței, şi perioada de până la 22.12.1989 când au funcționat două perioade distincte: prima, dictatura stalinistă 1945-1965, iar a doua perioadă dintre 1966-1989, pe care, îmi permit să o numesc „dictatura democratică”. după această lungă perioadă, începând cu ianuarie 1990, timp de 26 ani, a urmat o mare perioadă de „bulversații politice”, care s-a transformat într-o mare anarhie de tip românesc. Pe fundalul acestei anarhii, a apărut ca o necesitate stabilirea în Legea fundamentală a unui capitol distinct în afara celor trei puteri din stat (care trebuie să fie absolut independente una de alta), cea mai importantă putere numită „**Curtea Constituțională a României**”. De ce a fost acest lucru necesar? Gânditorii actului fundamental având în frunte un grup de eminenți jurişti şcoliți în „dictatura democratică” în fruntea căreia s-a aflat „părintele constituției”, regretatul jurist Antonie Iorgovan. În schimb, nu trebuie uitate meritele excepționale avute de eminentul om politic, Ion Iliescu, care alături de țărănistul Corneliu Coposu şi liberalul Ionescu Chintus, din partea clasei politice din această perioadă, au ştiut ca primul articol din Legea fundamentală, să înceapă cu „**România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil**”. Iar lucrul cel mai vizionar al acestui grup de lucru l-a constituit prevederea art.152 privind „**caracterul național, independent, unitar şi indivizibil al statului român, integritatea teritorială, independența justiției, pluralismul politic şi limba oficială nu pot face forma-obiectul revizuirii**”. Fără nicio discuție, este reprezentat faptul că Legea fundamentală mai marchează unele mici inadecvențe, pe care inițiatorii au trebuit să facă față presiunilor din exterior, din partea fostului URSS, dar şi al Blocului NATO. Numai că, aceste influențe nu au produs „perturbări majore” a unor principii juridice care să favorizeze statul român. Aceste principii, favorabile României, au fost umbrite de trădarea politică a lui Adrian Năstase care a modificat „hoțeşte”, câteva capitole „grave” şi net defavorabile pentru armata română, religia ortodoxă, economia şi politica statului român care trebuie să fie de-a pururi independent şi național.

De ce național?

România a fost de mii de ani o punte de legătură între Europa şi ASIA, iar bogățiile şi clima urmare a reliefului de la mare la munte, au constituit un motiv de ocupare din partea marilor imperii, începând cu imperiile grecesc şi roman şi continuând cu perioada cea mai lungă de dominare a Imperiului Otoman. Spațiul nu ne permite să detaliem motivul pentru care majoritatea zdrobitoare a românilor încearcă să împingă înainte termenul de „național şi naționalist”. Țara noastră este o oază între majoritatea țărilor Europene cu o religie catolică, dar şi la mijlocul unor mari interese dintre țările Europene care de pe timpul romanilor au manifestat politici agresive de cucerire. Numai noi, românii, nu am dorit niciodată să cucerim pe nimeni, ne-am apărat aşa cum spune poetul, „țara, nevoile şi neamul”. Sigur că la sfârşitul sec. XVI, marele vecin din estul României, Rusia, şi-a descoperit vocația de cucerire spre vest şi chiar către est. Şi în prezent, poziția statalității României este amenințată puternic după actul statalității şi independenței de la 1 decembrie 1918, la încercări a unor vecini pentru a se modifica granițele în favoarea unora dintre ei, încât România, după 150 de ani, să ajungă din nou doar cu cele două principate, Muntenia şi Moldova. În acest context, fără a fi naționalist, putem spune fără a greşi, că acum „ori niciodată”, membrii Curții Constituționale, prin cei 9 judecători numiți legal de: „Camera deputaților, 3, Senatul, 3 şi Preşedinția, 3”. Lucrul cel mai grav, îl reprezintă în prezent faptul că preşedinția României a ajuns pe mâna unui etnic german care gândeşte pentru etnia din care face parte şi nu în numele poporului pe care îl păstoreşte. De fapt, unul dintre analişti preciza faptul că preşedintele Iohannis vorbeşte mai greu, datorită faptului că el trebuie să-şi traducă frazele din germană în română, după aceea să gândească conform interesului statului pe care îl conduce. De aceea, autorul consideră că cei 9 judecători ai Curții au obligația „chiar cu prețul vieții”, să apere Constituția, pentru că ei reprezintă pentru toți românii din Diaspora „pe Dumnezeu din Cer”, aşa cum şi l-au dorit Burebista, Decebal, Mircea şi Țepeş, Mihai cel Viteaz, Ştefan cel Mare, Carol I şi Ferdinand cel Mare, şi, de ce nu, Mareşalul Antonescu şi chiar „împuşcatul” Ceauşescu.

Avem o constituţie bună pe care avem obligaţia să o respectăm

Legea fundamentală, în afară de principiile generale, este străbătută fundamental de prevederile privind cele trei puteri în stat. Prima, cea mai importantă, este „**puterea legislativă**” prezentă în Constituție prin art. 1- „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a țării”. Toate bune şi la locul lor. Numai că, prin trădarea lui Adrian Năstase, a intervenit diluarea acestei puteri legiuitoare în favoarea unor directive venite de la Bruxelles, care încalcă grosolan art. 1 din Constituție. Şi toată clasa politică tace. Mai mult decât atât, în ultimii ani, chiar în cadrul Congresului american există imixtiuni prin care i se impun României măsuri de coerciție care încalcă Principiul chiar al democrației americane. Cel mai important exemplu îl reprezintă doamna Procuror General Kovesi care este ținută veşnic pe post în favoarea celorlalți procurori la fel de capabili, cu sprijinul Congresului american şi al Ambasadei americane. Fără nicio discuție, membrii Parlamentului au săvârşit unele abateri de la lege, ca urmare a unor influențe venite de la Bruxelles. În schimb, nu trebuie uitat faptul că prin Tratatul de la Lisabona din 2009, acesta stipulează explicit importanța primordială a parlamentelor naționale, chiar în favoarea ceea ce se cheamă Parlamentul UE, care emite directive conform intereselor marilor puteri şi nu a poporului român. În acest context, organele de coerciție fac presiuni nemaiântâlnite împotriva „organului legislativ”, pentru ca acesta să se supună necondiționat „Directivelor UE”.

Cum se realizează acest lucru?

România, după ce l-a înlăturat pe Ceauşescu, „a fost mituită”, iar ulterior, a fost obligată să primească aşa-zisele „Fonduri Europene”. Numai că acestea au fost condiționate de impunerea unor condiții de distrugere a economiei, armatei, religiei şi a moralei poporului român. Istoria aminteşte faptul că Germania, după război, a primit fără condiții de la americani, prin Planul Marshal, importante subvenții pentru refacerea economiei distrusă de război a Germaniei. Acest plan a durat până după anul 1950. Acest lucru s-a dorit şi pentru România, prin aşa-zise fonduri UE. Numai că, la români cu o mână a dat şi cu 10 a luat înzecit, tot ce se putea de pe teritoriul bogat al acestei țări, încât am ajuns doar o „săracă colonie a marilor puteri”. „Bomboana pe coliva” acestor fonduri, a constituit-o impunerea ca preşedinte a unui etnic german, un obscur primar de municipiu fără pregătiri academice, dar care probabil a primit directive importante de la statul german. Şi ca totul să fie dus până la capăt, prin jocuri grave politice, „vreau partidul meu, vreau guvernul meu”, a transformat guvernarea la nivel d epreşedinție, într-o „dictatură perversă” şi anticonstituțională. Ultima găselniță a fost aprobarea fără discuție, a „strămutării” pe teritoriul României a unor grupuri de populație străine reprezentate de refugiați din Orient care nu ni se datorează nouă, ci doar intereselor geo politice ale marilor puteri. În aceste condiții, domnul preşedinte încalcă art. 1 din Cosntituție cu bună ştiință. Despre puterea legislativă se pot discuta multe, iar importanța acestei puteri este primordială pentru existența statului român. Gurile rele spun că în afară de preşedintele Senatului, Tăriceanu, celălalt preşedinte al Camerei Deputaților, domnul Zgonea, manifestă grave tulburări politice privind independența şi statalitatea României. Cel de-al treilea om în stat reprezentat de Preşedintele Camerei Deputaților nu trebuie să fie un om imoral care şi-a abandonat familia, atunci când prin poziția sa este curtat de femei. Dar despre acest lucur vom discuta în numărul viitor, ca de altfel atunci când vom dezbate corect cele trei puteri ale statului care nu trebuie să se substituie. Pentru România, justiția este o putere a lui Dumnezeu pe pământ, nu în Ceruri. De aceea, este de neânțeles cum CSM care într-adevăr garantează „independența justiției față de celelalte puteri”. Dar față de poporul român ce poate să garanteze un judecător, unii din ei la fel de corupți ca şi ceilalți membri ai celorlalte puteri? Dacă justiția reprezintă pe Dumnezeu, atunci ar trebui ca „micii Dumnezei de la Judecătorii şi Tribunale” să aibe frică de Dumnezeu pe pământ numit popor.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 318 DIN 22 FEBRUARIE - 11 MARTIE 2016

Spre luare aminte conducerii Statului, Parlamentului şi Justiţiei

MOTTO: „...Căpătând PUTEREA nu uitaţi că este TRECĂTOARE şi că v-a fost dată spre BINE, nu spre RĂU ...“

„Documentul înaintat de Asociația Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din armele transmisiuni, informare și război electronic, cu semnătura președintelui acesteia grl.mr.(r) ing. IONEL DUMITRESCU unor personalități din conducerea statului român“

Asociația noastră, analizând consecințele recalculării pensiilor militare, în baza Legii nr. 223/2015, a Ordonanței de Urgență nr. 57/2015 şi a Ordinului comun M 25/2016 (pentru Miinisterul Apărării Naționale), a constatat:

1. Pensiile recalculate au fost reduse în proporție de 30-55 %; menționăm faptul că toți membrii asociației care au primit decizii de recalculare, începând cu septembrie 2016 şi până în prezent, au depus contestații la Casa de Pensii Sectorială a MApN. Datele reale ale procentelor de reducere a pensiilor se găsesc, atât în evidența asociației, cât şi în contestațiile depuse până în prezent la Casa Sectorială de Pensii a MApN. Facem precizarea că la prelucrarea Legii 223/2015 (fără amendarea acesteia de OUG 57/2015 şi ordinul M25/2016), de către specialişti financiar-contabili, a rezultat că pensiile tuturor membrilor asociației vor creşte; prin aplicarea OUG 57/2015 şi a Ordinului M25/2016 s-a redus baza de calcul la 65% (în loc de 80%) şi a plafonului maxim la 85% (în loc de 100%), precum şi anularea procentelor corespunzătoare pensiei suplimentare (3-9%). Deasemenea, s-au pierdut pensiile civile la toți cei care au lucrat şi după pensionarea de la armată. Pentru militarii care au o vechime cumulată de peste 45 de ani, pensia recalculată a fost plafonată la 100% din baza de calcul;.

2. Sistemul de calculare a pensiilor este, în prezent, discriminatoriu între cei care au ieşit la pensie până în anul 2009 şi cei care au ieşit după 2009 şi ies în prezent; diferențele, ca mărime, a pensiilor, fiind între 2-4 ori în defavoarea primilor. Normal şi legal ar fi ca toți militarii (indiferent de data pensionării) dacă şi-au desfăşurat activitatea în aceleaşi condiții juridice trebuie să beneficieze de acelaşi cuantum al pensiilor. Înlăturarea discriminării se poate face prin aducerea la zi a soldei de grad, a soldei de funcție, a indemnizațiilor de comandă, a salariilor de merit şi a tuturor sporurilor acordate în prezent celor aflați în activitate. Ne-am bucurat când prin Legea nr. 223/2015 am fost scoşi din boculeano-şeitanistă – lege pe puncte - şi am fost introduşi într-o lege militară a pensiilor; din păcate, recalcularea în baza Legii 223 amendată cu OUG 57 şi M 25 ne-a redus pensiile cu 30-55% din valoarea pensiilor pe puncte;

3. În acest moment, România nu respectă prevederile Acordurilor semnate cu NATO, la data de 15.04.2008, prin care guvernul de la acea vreme s-a angajat să asigure militarilor (de la soldat la general) plafoane medii de soldă şi pensie brută, calculate lunar, comparabile cu cele aflate în Alianță: exemplu de solde: soldat, 1750-2450 euro/lună, general, 7.550-11.750 euro/lună;

4. plafonarea soldelor militarilor activi, cât şi a calculării pensiilor la nivelul anului 2009, prin ordonanțe de urgență anuale, este o mare nedreptatae făcută militarilor Armatei Române de către toate guvernele din perioada 2009-2017; coeficienții de salarizare prevăzuți de Legea nr. 284/2010 nu s-au aplicat pentru armată. Față de cele prezentate mai sus susținem propunerea de abrogare a articolului 40 din OUG 57/2015 şi a Ordinului M25/2016, precum şi completarea/modificarea unor articole din Legea nr. 223/2015, conform Anexei la prezenta. Vă rugăm ca, potrivit atribuțiunilor funcției, dar şi în spiritul DREPTĂȚII PÂNĂ LA CAPĂT să susțineți rezolvarea prezentului raport. Noi am depus un JURĂMÂNT MILITAR față de ȚARĂ; credem în ROMÂNIA, credem în DREPTATE până la capăt!. Am demonstrat acest lucru de-alungul vremurilor în situațiile deosebite din: CIPRU (conflict între două țări NATO), CEHOSLOVACIA (invazia țărilor „frățeşti” fără participarea ROMÂNIEI), am demonstrat acest lucru la TRANSFĂGĂRĂŞAN, la CANAL, pe marile şantiere ale PATRIEI... Ştim că „...pe deasupra ambițiilor, al intrigilor şi al urilor este PATRIA şi veşnicia NEAMULUI...” Ştim că pentru trădătorii, vânzătorii de NEAM şi de ȚARĂ, PATRIA ŞI NEAMUL sunt noțiuni necunoscute... Noi credem şi susținem PROGRAMUL GUVERNULUI GRINDEANU, până la capăt.

PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI,
GL. MR. (RTR.) ING. IONEL DUMITRESCU

Anexa 1

PROPUNERI privind completarea/modificarea unor aricole din Legea pensiilor militare de stat, nr. 223/2015

Nr. crt.	Prevederile din L.223/2015	Propuneri	Motivare
1	2	3	4
1	**Articolul 30, alineatele (1), (2)**	**La articolul 30, după alin (2) se introduce un nou aliniat: Alin (3) Pensia militară de stat tabilită/recalculată/actualizată potrivit dispozițiilor legale în vigoare, inclusiv prin aplicarea prevederilor art. 108 şi ale art. 11, alin (3) din Legea privind Statutul cadrelor militare, nr. 80/1995, cu modificările şi completările ulterioare, poate depăşi cuantumul de 100% din baza de calcul prevăzută la art. 28, utilizată la stabilirea/recalcularea pensiei. La acest cuantum se adaugă contribuția la pensia suplimentară şi procentele aferente Ordinului Meritul Militar.**	**În urma recalculării pensiilor militare, conform prevederilor Legii 223/2015 (art. 22, 29, 30, 60 şi 108) se constată că pentru militarii care au vechime în activitate de peste 45 de ani, rezultă un cuantum de peste 100% din baza de calcul prevăzută de art 28. Dacă aceste rezultate s-ar limita la 100% înseamnă că militarilor respectivi nu li se recunoaşte un număr important de ani de muncă. Aceasta ar constitui o încălcare a prevederilor Constituției României privind drepturile cetățenesti.**
2	**Articolul 60, alineatul (4)**	**Articolul 60 alin (4) se completează cu: Ordinul comun se actualizează în conformitate cu propunerile de modificare a Legii 223/2015, în termen de 30 de zile de la data aprobării acestora.**	**Este o activitate normală, logică pentru actualizarea sau refacerea ordinului M 25/2016.**

3	Articolul 60, alineatul (1)	La articolul 60 alin (1) după lit. b) se introduce lit. c) cu următorul cuprins: c-În funcţie de condiţiile în care şi-a desfăşurat activitatea, similare cu militarii aflaţi în activitate, beneficiind de acelaşi număr de sporuri, actualizate.	Se are în vedere principiul egalităţii în drepturi, a unui tratament nediscriminatoriu între persoane aflate în aceeaşi situaţie juridică în ceea ce priveşte drepturile şi obligaţiile prevăzute de lege. Aceasta înseamnă că toţi pensionarii militari indiferent de data pensionării, dacă au muncit în aceleaşi condiţii cu cei aflaţi în activitate, trebuie să beneficieze de acelaşi număr de sporuri.
4	Articolul 81, alineatul (1)	La articolul 81 după alin (1) se introduc două noi alineate: (11) Pensionarii militari pot beneficia de drepturile prevăzute la alin (1) lit a) prin prin atribuirea de bilete, în condiţiile legii, după cum urmează: a) gratuit, pensionarii de invaliditate, în cadrul programului de recuperare avizat de comisia de expertiză medico-militară pe baza propunerilor medicului specialist din cadrul sistemului de apărare naţională ordine publică şi siguranţă naţională; b) cu suportarea parţială a costurilor, în cazul altor beneficiari decât cei prevăzuţi la lit a). Atribuirea şi eliberarea biletelor de tratament pentru pensionarii militari să se efectueze prin Casa Naţională de Pensii Publice. (12) Numărul biletelor de tratament balnear şi de recuperare, inclusiv al celor care se acordă gratuit, potrivit actelor normative cu caracter reparatoriu, condiţiile şi modul de acordare, precum şi distribuirea şi decontarea acestora se stabilesc prin hotărâre de guvern. În stabilirea acestui număr se va avea în vedere şi necesarul pentru militari.	Propunerile au în vedere că actuala Lege 223/2015 nu are prevederi clare în acest sens, fapt pentru care în anul 2016, pensionarii militari nu au primit niciun bilet de la Casa Naţională de Pensii Publice pe motiv că pensiile militare nu fac parte din Pensiile Publice.
5	Articolul 109, alineatul (1)	La articolul 109 alin (1) se completează astfel: Recalcularea pensiilor militare se face potrivit prevederilor legale privind salarizarea militarilor, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special, aplicabile la data intrării în vigoare a prezentei legi în condiţii identice/echivalente de funcţie şi grad militar/profesional, sporuri, indemnizaţii şi alte drepturi salariale, cu excepţia celor variabile specifice militarilor/poliţiştilor/funcţionarilor publici cu statut special, pentru care nu se găsesc documente justificative de plată.	Propunere adoptata de Senatul Romaniei
6	Articolul 110, alineatul (1) Pensiile militarilor, politistilor si functionarilor publici cu statut special stabilite in baza Legii nr. 263/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, se recalculeaza potrivit prezentei legi, in raport cu vechimea valorificata prin ultima decizie de pensie.	La articolul 110 (1). Prevederile art. 109 alin. (1) se aplica corespunzator şi beneficiarilor proveniţi din Sistemul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională ale căror drepturi de pensie au fost stabilite în baza Legii 263/2010, privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completărileulterioare, precum şi beneficiarilor prezentei legi.	Propunere adoptata de Senatul Romaniei

Decidenţii importanţi care au primit sesizarea militarilor în rezervă

Nr 5/24.02.2017 *Senat 608/A 27.02.2017*
Domnului
Călin POPESCU TĂRICEANU
PREŞEDINTELE SENATULUI
==

Nr.6/24.02.2017 *Deputati nr.1198/24.02.2017*
Domnului
Liviu DRAGNEA
PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
==

Nr.7/24.02.2017 *Guvern nr.17/26.01/24.02.2017*
Domnului
Sorin-Mihai GRINDEANU
PRIM-MINISTRU AL GUVERNULUI
==

Nr.8/24.02.2017 *M.Ap.N. 25179/24.02.2017*
Domnului
Gabriel-Beniamin LEŞ
MINISTRUL APĂRĂRII NAŢIONALE
==

Nr.9/27.02.2017 *MIN. MUNCII Nr. 6468/27.02.2017*
Doamnei
Lia-Olguţa VASILESCU
MINISTRUL MUNCII ŞI JUSTIŢIEI SOCIALE

Nr.10/27.02.2017 *MIN. INTERNE Nr. 256/28.02.2017*
Doamnei
Carmen-Daniela DAN
MINISTRUL INTERNELOR
==

NR.11/27.02.2017 *AVOCATUL Nr. 3895/27.02.2017*
Domnului
Victor CIORBEA
AVOCATUL POPORULUI
==

Nr.12/27.02.2017 *FINANŢE Nr. 14015/27.02.2017*
Domnului
Viorel STAN
MINISTRUL DE FINANŢE
==

Nr.13/27.02.2017 *JUSTITIE Nr. 18004/27.02.2017*
Domnului
Tudorel TOADER
MINISTRUL JUSTIŢIEI
==

(continuare în pagina 8)

(urmare din pagina 7)

La invazia din CEHOSLOVACIA din 1968, armata română s-a acoperit de glorie opunându-se cu armele în timp de pace, marii armate sovietice, neparticipând la invazie

Şase luni au stat ofiţerii şi subofiţerii consemnaţi în cazarmă, fiind în alarmă!

... Se apropia 23 AUGUST 1968, cu paşi repezi se apropia … şi poate, pas cu pas, se apropia şi INVAZIA, invadarea CEHOSLOVACIEI de către armatele „frățești” ale țărilor socialiste, membre ale TRATATULUI de la VARŞOVIA, mai puțin „frățeasca” armată din ROMÂNIA … Eram absolvent al primilor cinci ani de facultate în ACADEMIA TEHNICĂ MILITARĂ; trecusem în anul şase, an în care se lucra PROIECTUL de DIPLOMĂ (partea teoretică şi partea practică) timp de şase luni, după care urma EXAMENUL de STAT cu susținerea țn fața COMISIEI SUPERIOARE de ÎNVĂȚĂMÂNT (COMISIE MIXTĂ, formată din profesori universitari din ACADEMIE şi din POLITEHNICA BUCUREŞTI, din MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI); în urma acestui examen -ULTIMUL- se acorda DIPLOMA de INGINER în specialitatea …în cazul meu, ELECTRONICĂ-TRANSMISIUNI! Eram locotenent major (grad sovietic – de împrumut) în arma nobilă a TRANSMISIUNILOR MILITARE! Şi astăzi ARMATA ROMÂNIEI are grade militare „de împrumut”, de la U.S.A., adică de la „UNIUNEA SOVIETICĂ AILALTĂ”; cum ar zice nepoțica mea, „Bunicule, asta e!” ce păcat cum aş zice şi IO, ce mare păcat!… Alarma, ALARMA de LUPTĂ, a întregii armate, a țării, s-a dat spre dimineața, probabil după ce paraşutiştii sovietici ocupaseră aerodromul cehoslovac al capitalei şi după ce clădirile guvernamentale erau deja ocupate de armata sovietică sau de armatele „frățeşti”- prietene!

Trebuie precizat că ARMATA CEHOSLOVACIEI a rămas „cu arma la picior” în poziția „pe loc repaus”, dar nu de voie ci de nevoie, întrucât unitățile militare cehoslovace au fost „atent” apărate cu tancuri, transportoare blindate şi trupe „frățești”. Să fi fost 21 spre 22, să fi fost 22 spre 23, să fi fost … ce contează sau ce mai contează ce zi să fi fost! Oricum, noi, militarii din ARMATA ROMÂNIEI ne pregăteam să sărbătorim cea mai mare dintre cele mai mari sărbători naționale: „ZIUA INSURECȚIEI „ANTI” … de eliberare „SOCI” de „UNA” … de „ALTA” … printr-o ALARMĂ de LUPTĂ! [Să fi fost „RADU” să fi fost „RADU cel FRUMOS”, „cel URAT” mai degrabă!] … E drept că şi conducerea (de partid şi de stat) a CEHOSLOVACIEI se pregătea de plecare, de plecare la Moscova, cu avion special, cu cătuşele la MÂINI, la măinile „dânsei”, mâinile conducerii de partid şi de stat ... Aveau şi ei, sovieticii, D.N.A.-C.T. („Direcția Națională Anticonducere a țărilor ce nu mai ascultau „ora exactă” transmisă de la KREMLIN, direcție ajutată de S.R.-K.G.B.-ul lor, pentru exterior!). GURA LUMII, rea domnule, foarte rea, zice că şi noi am avea astăzi, o direcție … anticonstituție şi chiar antinațională … Ba mai mult, zice că un sefulet peste, peste directie, a ieşit pe „sticlă” şi a insultat grav POPORUL ROMÂN, că nu are ştiință de carte … (Petre Tutea, saracul, in puscarie fiind a spus ca pe el POPORUL ROMAN il onoreaza chiar ținându-l închis!). Sigur, gura lumii este rea „dom’le”, foarte rea, dar „DERECȚIA” amintită se vrea şi de „exterior” dacă şi-a propus să ancheteze şi un fost prim ministru „d-aci” din „ENGLITERIA”, de după BREXIT! - “PORTOCALE, râd în soare!” S-a distribuit rația, rația de muniție de război, trei sute de cartuşe, de război, pentru fiecare luptător dotat cu pistol mitralieră (KALAŞNIKOV?). Ba s-a mai dat şi o lădiță din lemn cu muniție „vărsată” la fiecare doi ofițeri-elevi, probabil circa 2.000-3.000 de cartuşe, rezervă; între cartuşele distribuite erau şi cartuşe trasoare, pentru tragerile pe timp de noapte. Am fost „distribuiți” şi noi, ofițerii-studenți, adică elevi (că nu prea era la modă studentu’, studentu’ nu prea era uzitat!) pe cele 15-20 camioane militare GAZ 63 (?) – MOLOTOV, câte 24 sau 30 de oameni pentru un camion [două bănci din lemn, laterale, o bancă pe mijloc, fixate în podeaua din lemn a camionului, camion prevăzut cu covergi din fier şi prelate din foaie de cort.] S-au făcut şi câteva exerciții, nu multe, poate două, poate trei pe lună, toate de noapte, după orele 24:00, cu dus-întors la aeroport, cu ocuparea pozițiilor de tragere pentru apărarea din „aer”, dar şi de la „sol” a OBIECTIVULUI! Exercițiul se opera, se închidea, cel târziu la orele 05:00 dimineața… „Gura lumii”, rea, zicea că funcționau şi oarece poligoane de tragere –reduse- pentru pistol şi pistol mitralieră în subsolurile unor clădiri ce aparțineau ACADEMIEI … Aci se „antrenau” cei care „uitaseră” când au făcut ultima tragere, cu muniție de război, într-un poligon adevărat. ALARMA de LUPTĂ s-a oprit, s-a dat încetarea după „numai” cinci-şase luni, probabil în MARTIE sau poate APRILIE 1969. Am fost „dezcazarmați” cei necăsătoriți, cei căsătoriți au trecut la program de lucru normal, adică nu mai erau obligați să fie prezenți în unitate de la orele 05:00 dimineața la orele 22:00 seara! S-au scos şi „biletele de voie” de maxim patru ore, când puteai să mergi la o „bibliotecă” în oraş pentru documentare sau să rezolvi o „problemă personală”. [A fost şi o excepție când s-a acordat o permisie de trei zile pentru NEGRILĂ GHEORGHE zis GOGU, zis MOROMETE, care trebuia să se însoare –conform planificării- şi pentru naşul său de cununie LEONTE RADU zis ZGÂRCI, excepție datorată intervenției generalului COSTACHE PĂUCĂ, fost comandant de trupe, „absolvent” al frontului şi în est şi în vest, în acel moment şef de catedră] Cred că s-a prelungit oficial, perioada de pregătire a proiectului de diplomă cu două sau poate chiar trei luni. Da, ALARMA de LUPTĂ s-a oprit, s-a încheiat; nici n-a durat prea mult, poate o ‘juma de an, poate mai puțin sau poate mai mult. Am fost la DATORIE, am fost (şi am rămas) SCUT de APĂRARE pentru „sărmana, blânda noastră ȚARĂ” alaturi de întreaga ARMATĂ a ROMÂNIEI! Şi noi am fost FRUMOŞI şi TINERI, şi LIBERI, LIBERI să apărăm ȚARA, chiar şi prin sacrificiul suprem. „…Demult, în vremi mai mari la suflet;/Erai şi tu haiduc, moşnege,/Când domni vicleni jurau pe spadă*)/ Să sfarme sfanta noastră lege:/TU, frate plânsetelor noastre/Şi răzbunării noastre frate,/Urlai tăriilor amarul/Mâniei tale-nfricoşate…”*) Astăzi, DOMNI VICLENI jură pe CONSTITUȚIE, ca mai apoi să o trădeze şi să vândă ȚARA!

UN GENERAL ÎN REZERVĂ AL ARMATEI ROMÂNE
GL.MR.RTR.ING. IONEL DUMITRESCU

Amintiri adevărate din conflictul militar din CIPRU în anul 1974

Eram la OTOPENI, comuna OTOPENI, astăzi oraş – cu acte în regulă - în anul 1974 e.n. (d.H.) Sigur, eram capitan; nu erau sigure pintenii şi calul: „Căpitanu-i căpitan, are pinteni, are cal!" Dacă venim din vreme, mai aproape de prezent, „iete" ce zice colonelul inginer ROMICA BARABAŞ despre gradul de căpitan: „... gradul curajului, al entuziasmului, al capacităților umane, fizice şi intelectuale ... al speranțelor". Cum unde zice? (scrie?), în „biblia" Asociației „ACUM, LA APEL, SENIORII!". Carte grea "dom'le", un kilogram şi jumătate, 800 de pagini, 58 de autori, demnă de CARTEA RECORDURILOR. Sigur în prima zicere, despre căpitan, apartinând sau numai spusă de căpitanul AURICĂ GHENOVICI din REGIMENTUL 48 TRANSMISIUNI (unde „fusăi" şi tânăr şi „locotinent") nu mă puteam încadra, în cea despre care vorbeşte „TIHONOV" adică ROMICĂ B. (făcand referire la căpitanul inginer MARCEL OPRIŞ) parțial color, în sensul că eram şi eu „comparabil" cu eroul din „CĂPITAN LA 15 ANI" cu precizarea că eu eram CĂPITAN „dupe" 15 ani. Eram locțiitor tehnic la BATALIONUL DE TRANSMISIUNI care „deservea" CENTRUL DE INSTRUCȚIE AL TRANSMISIUNILOR, probabil singurul din ARMATA ROMÂNIEI pe acest profil şi la acea vreme!

CENTRUL era comandat de generalul LEANDRU PANAIT posesor a două licențe: una civilă, alta militară şi „posesor" şi de „prizonierat" la ruşi, de trei sau patru ani... Şef de stat major era colonelul GHEORGHE DAVIDESCU (nea GIGI) şi el cu toate licențele –inclusiv RĂZBOIUL- la zi. Comandant de batalion era maiorul sau poate locotenent-colonelul GAVRILĂ PĂCURARU-fost comandant de pluton în şcoala militară. BATALIONUL avea în jur de 180 de militari în termen, soldați şi gradați, jumătate din număr fiind şoferi pe maşinile Centrului (autospeciale, majoritatea cu stații radio, radioreleu, centrale telefonice, curenți purtători, camioane, autobuze pentru transportul cadrelor etc.). Cadrele, de la sergent major la ofițer cu grad superior, să fi fost în jurul a optzeci, poate o sută de oameni. Dintre cadre, majoritatea subofițeri şi maiştri militari, erau încadrați ca "şefi de autostații" La ALARMĂ, de orice fel, CENTRUL pleca la drum, adică se muta la 25-30 km într-o pădure din apropierea unui drum de țară, cu acces mai greu în urma unei ploi bogate sau în anotimpurile cu zăpadă şi cu îngheț/dezgheț. Selecția cadrelor era destul de riguros făcută, astfel toți ofițerii erau cu studii superioare, majoritatea Politehnica dar şi Academia Militară; dintre subofițeri şi maiştri militari cel puțin o treime au făcut studii superioare. Exemplu: îl prezint pe sergentul major MIHAI ȚĂRANU, fost şef de autospecială R 140 D, prieten*) cu şeful catedrei tehnice, col.ing. GHEORGHE TUPIȚĂ, care a făcut studii juridice, a avansat în grad până la COLONEL, iar ultimul loc de muncă a fost la una dintre Comisiile de apărare din PARLAMENTUL ROMÂNIEI. Iete, iete unde mă prinse INVAZIA, A DOUA, adică invadarea CIPRULUI de către armata TURCIEI, țară „vecină şi prietenă" „NAȚO" cu GRECIA, tot „NAȚO" ... şi EA! Conflictul „MELITAR" între două țări „NAȚO" ar fi trebuit să nu se pună, să nu se pună la NOI, la NOI țări şi socialiste şi prietene şi frățeşti …DAR ... Mai ales că „conflictul" se rezolvă uşor, uşor se rezolvă. Acu i se zice, în scripte, DIVIZAREA CIPRULUI, ce-i drept nu trecură nici prea mulți ani, ani prea mulți nu trecură... 43! N-avusăi de lucru, de lucru n-avusăi şi cumpărai şi IO billet de tratament la SANATORIUL BALNEAR M.F.A. – M.A.I. de la MANGALIA; nu fu scump, poate 600-700 lei pentru un sejur de 18 zile cu TACÂM COMPLET, sau în limbajul zilei „OLLE, OLLE- INCLUSIVE". Ne înghesuirăm în SKODA-1000 MB a maiorului SEVER HORODNICEANU din catedra tehnică sau poate SERVICIUL TEHNIC, condus de col.ing. NICOLAE GHEORGHIȚOIU, fost profesor în Şcoala Militară, şi plecarăm şi în concediu, şi la tratament balnear … Cu bine, cu bine ajunsărăm, de după prânz, când „fusăi" singurul care nu „durmi" după masă şi mă dusăi să mă scald în mare şi nu fu rău, nu fu rău de loc; seara, când am refăcut echipa, după servirea mesei, opriră difuzoarele, pentru un anunț important pentru SANATORIU, pentru „ȚEARĂ": "...SE ALARMEAZĂ ARMATA "MELITARĂ" SE ÎNTRERUP CONCEDIILE, PERMISIILE ... în decurs de maxim 24 de ore TOȚI MILITARII SĂ FIE PREZENȚI ÎN UNITĂȚILE DIN CARE FAC PARTE…" Nu cred că am mai făcut concediu în acel an, dar cel mai greu a fost recuperarea banilor pentru biletul predat la Sanatoriu!... Centrul de Instrucție (şi Învățământ) a funcționat o lună, poate două în „pedure" după care, venind şi frigul, am revenit la bază... Mă sună un „preten", un prieten mă sună pe telefonul fix… cele mobile nu intraseră, nu intraseră în țară!

- Nu „vrai" să mergi în Cipru să vezi Larnaca, Nicosia, Linia de sârmă (gardul de sârmă ghimpată care desparte ciprioții în două), să vedem meciul de fotbal - în deplasare - al echipei STEAUA?; PLECĂM DIMINEAȚA (cu noaptea'n cap) şi venim seara, ne schimbă şi DOI DOLARI ca să avem bani pentru „ambele" două buzunare!

- BA "VRAU"; şi „iete" ajunsăi să „văz" şi aproape să pun mâna pe sârma ghimpată ce desparte CIPRUL în cele două comunități…

Imi adusăi aminte, aminte îmi adusăi, de preşedintele de atunci al CIPRULUI, MAKARIOS (?) înaltă față bisericească colindând înaltele porți ale "EVROPEI" şi celelalte porți ale lu' NATO şi .. NIMIC!

Făcui cumpărături, cumpărături făcui într-o piață din centrul NICOSIEI cu prietenul din „antichitate" TUDOR MARCU, viitor general, viitor deputat (în cel puțin două sau mai multe legislaturi) cumpărături de toți banii, de toți banii „admişi" la schimb ... Cred, continui să cred că a „betut" STEAUA!

*) Prietenia dintre şeful Catedrei şi şeful autospecialei s-a „tras" de la un carton; pe un carton frumos pictat (Mihai era pictor şi chitarist în timpul liber) era un maimuțoi color, care invita pe cel urcat în autospecială ca, în caz de incendiu să citească şi să aplice Instrucțiunile de pe verso. Pe verso, alt maimuțoi, tot color, care striga le cel care a întors cartonul: „Maimuțoiule, ți-am spus că numai în caz de incendiu să întorci cartonul, aşa ți-am spus!" Când n-ai de lucru, îți faci carton, pardon, prieten, din şeful de catedră!

GL.MR. RTR. ING. IONEL DUMITRESCU

O informaţie de ultimă oră:

PRECIZAREA ASOCIAȚIEI CMRRATREI,
În momentul transmiterii materialelor către REFLECTOR ARGEŞEAN Asociația a primit răspunsul de la Senatul României, Comisia pentru apărare, ordine publică şi siguranță națională sub semnatura Preşedintelui acesteia, dl senator Iulian Dumitrescu.

GL.MR.ING. I. DUMITRESCU

Ştiri uitate... dar necenzurate

Congres internaţional de mongolistică

"Între 14 şi 19 septembrie 1987, s-au desfăşurat în Mongolia, cu capitala la Ulan Bator, lucrările unui congres internațional de mongolistică. În cadrul acestui congres la care au luat parte peste 200 oameni de ştiinţă, din peste 36 de ţări, dar şi reprezentanţi ai UNESCO, prin care s-a constituit "Federaţia Internaţională de Studii Mongole". Ca preşedinte, a fost ales un reprezentant al SUA, iar ca vicepreşedinţi, reprezentantul Mongoliei, al URSS, al Chinei, al Japoniei, al Marii Britanii şi ai RDG-RFG. Această federaţie, va edita două periodice ştiinţifice: studia mongolica şi lucrări din domeniul mongolisticii. Congresul s-a desfăşurat în 3 mari secţiuni tematice: filosofie şi artă; istorie, economie şi filosofie; istoria civilizaţiei ASIA Centrală. În ultimii 15 ani, studiile de mongolistică au devenit frecvente în multe regiuni ale lumii. Actualmente, cecetări de mongolistică se desfăşoară în instituţiile din peste 40 de ţări ale lumii şi în peste 50 de mari universităţi din: Moscova, Leningrad, Sofia, Budapesta, Berlin, Varşovia, Paris, Bonn, Tokio, Washington, Toronto, etc. De la primele studii şi cercetări din Rusia de mongolistică, ca disciplină de sine stătătoare a orientalisticii, au trecut 200 de ani. Aceste studii au avut la bază istoria mongolilor. Deşi mică, Mongolia, prin fosta sa capitală "Karakorun" este cea mai bogată în monumente istorice, dovedind prin aceasta că invazia popoarelor migratoare din ASIA a avut loc trecând prin şi peste Mongolia. Datorită acestui lucru, credem că este necesar ca Ambasada Mongoliei din România să-şi multiplice relaţiile comerciale cu România în interesul ambelor popoare."

Ce trebuie ştiut despre istoria Mongoliei

Mongolia (în mongolă: Монгол Улс) este o ţară din Asia Centrală, republică parlamentară, care se învecinează la nord cu Rusia şi la sud cu Republica Populară Chineză. A fost centrul Imperiului Mongol în secolul 13, dar a fost condusă de dinastia manciuriană Qing, din secolul 18 si până la formarea, cu asistenţă sovietică, a unui guvern independent (în 1921). Ca urmare a prăbuşirii Uniunii Sovietice, Mongolia a adoptat o formă de guvernare democratică. A optsprezecea ţară din lume ca suprafaţa, Mongolia are foarte puţin teren arabil: predomină stepa, alături de munţi(în nord si vest) si Deşertul Gobi în sudul ţării. Cca. 30 la sută din populaţia ţarii este alcatuită din nomazi sau semi-nomazi, budişti de rit tibetan şi de etnie mongolă. Capitala Ulaanbaatar concentrează peste 50 la sută din populaţie. În secolul 13, Mongolia a fost centrul unui Imperiu Mongol, cel mai mare imperiu cu suprafaţă continuu-terestră din istoria lumii. După mai mult de un secol, Imperiul Mongol şi-a sfârşit existenţa, iar Mongolia a redevenit un teritoriu fracturat de lupte interne, ceea ce a permis, în 1636, cucerirea Mongoliei Interioare de către dinastia Qing, şi, în 1691, supunerea celei Exterioare (propriu-zise). Ambele regiuni şi-au declarat independenţa în anul 1911, dar numai Mongolia Exterioară şi-o poate menţine, datorită sprijinului rusesc. După Revoluţia Rusă din Octombrie 1917, trupe chinezeşti au reocupat Mongolia Exterioară în 1919, dar s-au văzut prinse la mijloc în Războiul civil rus - conflictul dintre "Albi" şi Armata Roşie, extins şi în teritoriul extra-mongol - şi s-au retras în anul 1921. În 1924, a fost proclamată Republica Populară Mongolă. Mongolia s-a aliniat politicii sovietice. Acei oameni politici care au cerut o cale mai puţin dependentă, precum Bodoo sau Dandzan, au fost înlăturaţi şi executaţi sumar. În anul 1928, Horloogiin Cioibalsan a preluat puterea. Sub conducera sa, colectivizarea forţată, epurările, ca şi distrugerea mănăstirilor lamaiste din 1937 au provocat moartea a 10 000 de persoane. În al doilea război mondial, URSS a apărat Mongolia de invazia japoneză în bătălia de la Halhin Gol. Trupe mongole au participat la ofensiva sovietică împotriva Japoniei, desfăşurată în Mongolia Interioară - august 1945 (Operaţiunea "Furtună de August"). Pericolul prezentat de trupe mongole ocupând porţiuni ale Mongoliei Interioare a provocat recunoaşterea de către Republica Chineză a independenţei Mongoliei Exterioare, cu prevederea unui referendum în jurul acestei opţiuni. Referendumul a avut loc la 20 octombrie 1945, şi, potrivit evidenţei oficiale, 100% din electorat s-a pronunţat în favoarea independenţei. După proclamarea Republicii Populare Chineze, cele două ţări şi-au acordat recunoaşterea reciprocă la data de 6 octombrie 1949. La moartea lui Cioibalsan, în Moscova - 26 ianuarie 1952, Yumjaagiyn Tsedenbal a preluat puterea. În 1956, şi, din nou, în 1962, 'cultul personalităţii' lui Cioibalsan a fost condamnat oficial. Mongolia a continuat să fie strâns legată de Uniunea Sovietică, mai ales după ruptura sino-sovietică de la sfârşitul anilor 1950. În momentul vizitei lui Tsedenbal la Moscova, din august 1984, parlamentul i-a anunţat oficial retragerea, înlocuindu-l cu Jambyn Batmonh. În 1990, Partidul Revoluţionar al Poporului Mongol a cedat controlul unic al guvernării, permiţând deschiderea drumului ce avea să ducă la noua constituţie din 1992, prin care era abolită Republica Populară şi se genera un regim statal hibrid, parlamentar-prezidenţial.

Limba mongolă aparţine familiei de limbi altaice. Este o limbă aglutinantă, vorbită de către cca. 5,7 milioane de persoane în întreaga lume.

Lucruri mai puţin ştiute despre Râul Olt

Foarte puţini dintre noi au citit ceva despre Râul Olt care putem să îl catalogăm prin lungimea treseului său ca un fluviu şi nu ca un râu. Această precizare are la bază faptul că de la izvoare din Transilvania şi până la vărsare în Dunăre, Oltul străbate un traseu de aproape 670km, traseuri neasemuit de frumoase, încărcate de un bogat trecut istoric. Istoria găseşte rezonanţă în însăşi denumirea râului, cunoscut încă din antichitate, cu numele Alutus sau "Aluta", aşa cum figurează în descrierile învăţatului din antichitate, Ptolemeu. Fără nicio discuţie este şi faptul că Oltul a reprezentat o barieră naturală importantă a locuitorilor geto-daci oprind vremelnic invazia popoarelor migratoare care au considerat mai importantă trecerea în Transilvania peste Carpaţi, decât trecerea peste Râul Olt care acum peste 1500 de ani se prezenta destul de învolburat, având o albie de aproape 2 km atunci când se revărsa Oltul. Este posibil ca Oltul şi Mureşul a căror izvoare sunt foarte aproape unul de altul, să se fi constituit ca o înfrăţire pentru totdeauna dintre românii care trăiesc de-a lungul şi de-a latul Mureşului, cu românii care trăiesc de-a lungul şi de-a latul Oltului. Acest lucru este dovedit de o legendă a celor două izvoare, cum că Oltul şi Mureşul au fost doi feciori de împărat porniţi să-şi caute tatăl, rătăcind la izvoarele Mureşului. Deşi au plecat împreună, feciorul de împărat Oltul, mai neascultător, cum de altfel se prezintă şi în prezent, a ales alt drum, dar pierzând drumul, mai târziu s-a reîntors să-şi caute fratele pierdut, respectiv Mureşul, pe care nu l-a mai găsit. Sigur că marele scriitor Geo Bogza, în descrierile sale, spune că Oltul îşi plimbă apele când spre o zare, când spre alta, nemulţumit de drumul ales şi chinuit de o mare deznădejde că nu şi-a regăsit tatăl pierdut. Oltul poartă un destin eroic, locuitorii au o structură genetică la fel de ambiţioasă, fapt demonstrat de caracterul de răzvrătire a cetăţenilor în decursul veacurilor. Prin Olt, se încearcă pătrunderea în necunoscut a unor zone care au generat frumuseţi de netăgăduit începând cu Defileul Oltului, continuând cu graniţa veche dintre Ardeal şi Transilvania, de parcă aici, cei doi fraţi, după îndelungi pereglinări, şi-au dat mâna la Trecătoarea Turnul Roşu, devenit vremelnic graniţa între Transilvania şi Olteano-Muntenia. În acest context, putem spune că cei 670 km cât străbate Oltul pentru a ajunge la Dunăre şi apoi în Marea Neagră, este încărcat de istorie, parcurgând Depresiunea Ciucului şi oraşului Ciuc, apoi Băile Harghita, Băile Tuşnad, staţiunea Malnaş Băi şi Bodoc din Munţii Bara Olt. Oltul străbate Ţara Bârsei, ajungând la poalele munţilor bara olt în apropierea oraşului Sfântu Gheorghe. Continuându-şi drumul, Oltul o coteşte spre Feldioara unde, aici, în secolul XIV-XV, s-a dat lupta între Petru Rareş împotriva Ferdinand I de Habsburg. Apoi din nou o coteşte Oltul pătrunzând impetuos în Ţara Făgăraşului. aceste domenii până la Feldioara, s-au aflat în stăpânirea primilor domnilor ai Ţării Româneşti, între care Negru Vodă, care şi-a întemeiat capitala la Curtea de Argeş. După ce scapă din corzile Cheilor Văii Oltului, la doar 1-2 km, Fluviul trece pe lângă municipiul Slatina, care de asemenea este atestat documentar în 1368 ca punct de vamă pe drumul ce lega Sibiu cu Piteşti, trecând prin Slatina. Apoi, Oltul la Turnu Măgurele, o veche cetate romană, de aceea i se spune şi Turnu, pentru că aici, romanii, au construit o veche cetate. Dacă luăm legenda, cei doi fraţi Mureşul şi Oltul se întâlnesc abea la întâlnirea cu Dunărea pe la Turnu Măgurele, când probabil, găsindu-şi tatăl, Mureşul şi Oltul se duc fericiţi spre marea cea mare. Că s-or fi dus la plajă, în costume de plajă, este de datoria istoricilor să cerceteze.

Important pentru toți cetățenii României şi pentru clasa politică!

Importanța Consiliului Legislativ al României

Cine este Consiliul Legislativ şi cu ce se ocupă?

Art.79 din Constituție - "Consiliul legislativ" este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative, în vederea unificării şi coordonării întregii legislații, el ține evidența oficială a legislației române". Iată o prevedere constituțională pe care clasa politică şi chiar majoritatea românilor ar trebui să o cunoască, pentru că de "construirea legilor" depinde întreaga noastră viață. Pentru a înțelege importanța acestui consiliu, vom publica în continuare, câteva articole privind:

„Legea pentru înființarea, organizarea şi funcționarea Consiliului Legislativ"

Art. 1. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se înființează Consiliul Legislativ, organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării şi coordonării întregii legislații şi ține evidența oficială a legislației României.

Art. 2. – (1) Consiliul Legislativ are următoarele atribuții:

a) analizează şi avizează proiectele de legi, propunerile legislative şi proiectele de ordonanțe şi de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului, în vederea supunerii lor spre legiferare sau adoptare, după caz;

b) analizează şi avizează, la cererea preşedintelui comisiei parlamentare sesizate în fond, amendamentele supuse dezbaterii comisiei şi proiectele de legi sau propunerile legislative primite de comisie după adoptarea lor de către una dintre Camerele Parlamentului;

c) realizează nemijlocit sau coordonează, din dispoziția Camerei Deputaților sau a Senatului, elaborarea unor proiecte de coduri sau de alte legi de complexitate deosebită;

d) elaborează, din dispoziția Camerei Deputaților sau a Senatului ori din proprie inițiativă, studii pentru sistematizarea, unificarea şi coordonarea legislației şi face, pe această bază, propuneri Parlamentului şi, după caz, Guvernului;

e) examinează conformitatea legislației cu prevederile şi principiile Constituției şi sesizează birourile permanente ale Camerelor Parlamentului şi, după caz, Guvernul asupra cazurilor de neconstituționalitate constatate; prezintă, în cel mult 12 luni de la înființare, propuneri pentru punerea de acord a legislației anterioare Constituției cu prevederile şi principiile acesteia;

f) ține evidența oficială a legislației României şi furnizează informația necesară pentru desfăşurarea procesului legislativ; organizează informatizarea sistemului de evidență a acesteia şi realizează produse informatice pentru evidența legislației asistată de calculator;

g) urmăreşte, în vederea funcționării sistemului legislativ în mod unitar şi coordonat, emiterea de către autoritățile publice competente a actelor normative în executare, dispuse prin legi, ordonanțe şi hotărâri ale Guvernului, şi semnalează organelor în drept întârzierile în emiterea acestora;

h) elaborează Repertoriul legislației României – evidența oficială – şi furnizează varianta on-line a acestuia; întocmeşte versiunile oficiale ale unor culegeri de acte normative;

i) păstrează originalele legilor şi ale decretelor de promulgare a acestora. În acest scop, instituțiile publice care le dețin în prezent le vor preda Consiliului Legislativ;

j) creează şi actualizează, în sistem informatizat, baza de date necesară activității de studii şi documentare legislativă.

(2) Consiliul Legislativ prezintă anual Parlamentului raportul asupra activității sale.

Art. 3. – (1) Proiectele de legi şi propunerile legislative se supun dezbaterii Parlamentului cu avizul Consiliului Legislativ.

Art. 4. – (1) Proiectele de ordonanțe şi de hotărâri cu caracter normativ se supun spre adoptare Guvernului numai cu avizul Consiliului Legislativ cu privire la legalitatea măsurilor preconizate şi la modul în care sunt realizate cerințele prevăzute la art. 3 alin. (3), care se aplică în mod corespunzător.

Art. 6. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Consiliul Legislativ colaborează cu autoritățile administrației publice şi cu instituțiile publice de specialitate, în funcție de natura lucrărilor.

(2) Autoritățile administrației publice şi instituțiile publice de specialitate sunt obligate să asigure, în termenele şi în condițiile stabilite de Consiliul Legislativ, informațiile şi documentațiile solicitate de acesta şi să-i acorde sprijinul necesar îndeplinirii atribuțiilor sale.

Art. 8. – (1) Consiliul Legislativ este alcătuit din Secția de drept public, Secția de drept privat şi Secția de evidență oficială a legislației şi documentare.

Art. 13. – (1) Propunerile legislative făcute de deputați sau de senatori se înaintează Consiliului Legislativ, spre avizare, de către secretarul general al Camerei în care au fost depuse, în ziua înregistrării, iar proiectele de lege inițiate de Guvern sau proiectele de ordonanțe ori de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului, de secretarul general al acestuia.

(2) Proiectele de acte normative supuse avizării vor fi însoțite de instrumentele de prezentare şi motivare, precum şi de alte documente care au stat la baza elaborării lor.

(3) Senatorii şi deputații, autori de propuneri legislative, miniştrii, secretarii de stat şi subsecretarii de stat pot lua parte, din proprie inițiativă sau la invitația preşedintelui Consiliului Legislativ, la examinarea, în secțiile acestuia, a proiectelor de acte normative supuse avizării. Aceştia pot fi invitați de preşedintele Consiliului Legislativ la examinarea, pentru avizare, a proiectelor de acte din domeniul lor de activitate, indiferent de inițiator.

Art. 14. – Proiectele ce fac obiectul inițiativei legislative a cetățenilor se înaintează spre avizare Consiliului Legislativ în condițiile prevăzute de lege pentru exercitarea acestei inițiative.

Art. 15. – (1) Avizul Consiliului Legislativ se transmite în scris, sub semnătura preşedintelui.

Prăbuşirea ţarismului în Rusia, echivalentă cu schimbarea lumii

Fără îndoială, "schimbarea lumii" actuale săvârşită acum peste 100 de ani, respectiv la 04 martie 1917, dată când transformarea societăţii omeneşti globale a avut loc prin abdicarea conducătorului celei mai mari puteri a secolului XIX, reprezentată de Rusia Ţaristă. Poate generaţia foarte tânără cu "subţiri cunoştinţe istorice", "va predica" în neant că amintirea acestui eveniment este de domeniul trecutului îndepărtat, pe care ei îl numesc comunism. Numai că, copiii noştri, îndoctrinaţi mai mult de internet şi telefonia mobilă, nu-i mai interesează trecutul istoric la care şi-au adus contribuţii importante floarea ştiinţei universale. De aceea, autorul a ţinut neapărat să "imortalizeze în scris", pentru eternitate, acest eveniment de prăbuşirea unei importante dinastii, din care şi România face parte datorită încrengăturilor de rudenie dintre regi şi regate. De asemeni, abolirea ţarismului a fost, este şi va fi o importantă problemă pentru istorici, dar şi pentru actuala generaţie de cetăţeni care se doresc a fi "culţi şi cultivaţi". Abolirea ţarismului în Rusia a contribuit esenţial la dezvoltarea "maşinismului şi a erei tehnologice înalte" generată în primul rând de dezlănţuirea primului război mondial. Poate unii, vor considera că războiul în esenţa să reprezintă un lucru rău şi regretabil. Acelaşi lucru se poate spune şi despre dezvoltarea armatei şi tehnicii militare. Armata unei naţiuni implică prin obiectivele sale de apărare sau chiar de ofensivă, un motiv important pentru promovarea şi dezvoltarea ştiinţelor în toate domeniile. Aceasta, pentru că armata în sine, concentrează cele mai noi cuceriri ale tehnicii pentru ca armata să poată face faţă luptei împotriva unui potenţial inamic. De aceea, am considerat faptul că ziua de 4 martie 1917 reprezintă "cuiul lui Pepelea", pe româneşte, în dezvoltarea tuturor naţiunilor globului şi chiar a unor popoare care s-au dat jos din copac acum 60-70 de ani. De aceea, actul în sine şi prăbuşirea ţarismului în Rusia este echivalentul impulsionării dezvoltării societăţii umane cea mai impetuoasă de la căderea Imperiului Roman. Că acest lucru este adevărat, este dovedit de dezvoltarea ulterioară a Rusiei, chiar dacă s-a chemat: Sovietică, stalinistă, dictatorială, etc. Rusia rămâne Rusia şi imensitatea teritorială şi inventivitatea acestui popor va contribui la dezvoltarea tehnicii şi ştiinţei pentru următorii 60-80 de ani. După aceea, vom mai discuta.

D. BOŢILĂ

4 martie 1917, 100 de ani de la "cutremurul politic al lumii

Ţarul Nicolae al II-lea al Rusiei (sau Nikolai Alexandrovici Romanov, n.6 mai 1868 - d.17 iulie 1918) a fost ultimul împărat al Rusiei. A domnit din 1894 până la abdicarea sa din 2(15) martie 1917 la sfârşitul revoluţiei din februarie. A fost asasinat împreună cu întreaga sa familie de către bolşevici, la ordinul lui Lenin. A fost canonizat drept sfânt cuvios al bisericii ortodoxe ruse. În copilărie şi în adolescenţă era o fire meditativă, puţin feciorelnică, fără ambiţii şi fără afinităţi de luptător. Tatăl său, durul ţar Alexandru al III-lea, nu avea în gând să-l pregătească pentru a prelua tronul. De aceea, se pare că Nicolae însuşi realiza că sarcina conducerii unui uriaş imperiu aflat în plină fază a industrializării şi a unei profunde prefaceri sociale îl depăşeşte complet. La moartea tatălui său, ţarul Alexandru III - secerat prematur de alcool şi de o maladie renală - Nicolae îşi întreaba cu patetism verişorul, prinţul George al Greciei, printre lacrimi, „ce se va întâmpla acum cu mine şi cu Rusia?” El declară cu această ocazie că nu este pregătit să devină ţar, că, în plus, n-a vrut niciodată să devină ţar şi nu ştie nimic despre cum se guvernează sau cum se discută cu miniştrii. Nicolae s-a suit pe tron pe 1 noiembrie 1894 şi, la scurtă vreme după aceea, s-a căsătorit cu Prinţesa Alix de Hesse şi Rihn. Ei au avut cinci copii: Marile Ducese: Olga, Tatiana, Maria, Anastasia şi Ţareviciul Alexei. La festivităţile de încoronare de la Moscova din 1896, mai multe mii de persoane au fost călcate în picioare şi au murit în îmbulzeala iscată la ceremonie. Nicolae a aflat despre catastrofă mai târziu, în aceeaşi zi şi a vrut să anuleze festivităţile care urmau, dar a fost convins să nu facă asta de rude şi de sfetnici. Mulţi au văzut decesele ca pe o prevestire nefastă. Nicolae nu era pregătit suficient să domnească după moartea neaşteptată a tatălui său. Logodna sa cu Prinţesa Alix s-a făcut doar cu puţină vreme înainte de moartea tatălui său, iar căsătoria s-a făcut la scurtă vreme după funeralii. Nicolae a trebuit să facă faţă imediat sarcinii de a fi Autocrat al Rusiei într-o perioadă de maximă agitaţie politică a lumii. Nicolae al II-lea s-a dovedit incapabil să facă faţă sarcinilor combinate ale conducerii ţării în timpul unor situaţii agitate din punct de vedere politic şi ale conducerii armatei ruse în cel mai mare conflict internaţional de până atunci. El s-a bizuit foarte mult pe sfaturile unchilor săi, Marii Duci şi, de asemenea, pe sfatul vărului soţiei sale, Kaiserul Wilhelm. Aceste sfaturi corespundeau mai degrabă interesului „Vărului Willy”, care spera să prevină crearea unor legături mai apropiate dintre Rusia pe de-o parte şi Anglia şi Franţa pe de altă parte.

În Rusia era previzibilă o mare "răzmeriţă" pusă la cale în amănunt de Germania şi Franţa

Un război cu Japonia, prost planificat şi prost condus, (1904-1905), a adus mari pierderi Rusiei, iar temerile de un conflict mai mare au contribuit la Antanta Ruso-Engleză, alianţă de care Wilhelm se temea aşa de mult. Nicolae trebuia să făcă faţă şi unor dificultăţi interne, nu numai situaţiei internaţionale tensionate. Bunicul său, Ţarul Alexandru al II-lea, fusese asasinat într-un atentat pus la cale de revoluţionari, deşi el era cel care făcuse foarte mult să îmbunătăţească situaţia economică şi socială din Rusia. Revoluţionarii nu erau dornici să obţină puterea în cadrul regimului existent, ci luptau pentru răsturnarea ţarismului (De altfel, în copilărie, Nicolae şi familia lui au supravieţuit unei tentative de asasinat cu bombă plasată în tren). Pentru ţarul Alexandru al II-lea (bunicul lui Nicolae), înfrângerea Rusiei în războiul Crimeii de către ţările occidentale, a fost un semnal că fără reforme, ţara nu-şi va putea permite să joace un rol militar şi politic pe măsura dimensiunii ei. El a adoptat o lege de abolire a iobăgiei, dar din cauza opoziţiei majorităţii moşierilor, legea a devenit un compromis care era mai de grabă nefavorabil ţăranilor în majoritatea cazurilor, dar care a fost totuşi profitabilă pentru stat. Acest fapt i-a dezamăgit enorm, atât pe ţărani, cât şi autocraţi: după asasinarea ţarului Alexandru al II-lea, prost sfătuiţi fiind de cercurile conservatoare, mai ales de membrii radicali ai inteligenţiei, care pledau cauza ţărănimii, Alexandru al III-lea şi Nicolae al II-lea - au încercat să menţină intactă arhaica autocraţie. Ei nu numai că n-au accelerat sau măcar să fi stopat reformele adoptate de părintele şi, respectiv bunicul lor, şi care erau atât de necesare pentru modernizarea şi stabilizarea socială a Rusiei, şi cerute deja insistent de către elita intelectuală a ţării, au ales să revină chiar şi asupra acelor timide şi insuficiente reforme deja adoptate de ţarul răposat, Alexandru al II-lea. Conflictul între societatea rusă care devenea din ce în ce mai educată, urbană şi complexă, pe de-o parte, şi fosilizata autocraţie pe de cealaltă, s-a acutizat cu ocazia foametei din 1891, când guvernul s-a arătat incapabil să organizeze eficient ajutorarea ţăranilor muritori de foame şi când societatea civilă însăşi s-a organizat pentru ajutorarea ţăranilor calamitaţi. Înfrângerea din războiul cu Japonia a întărit şi a extins opoziţia internă faţă de regim, ducând la izbucnirea Revoluyţiei din februarie 1905, pe parcursul căreia au avut loc greve şi revolte locale. Revoluţia din Februarie l-a forţat pe Nicolae să accepte un parlament ales prin vot indirect, Duma. Relaţiile lui Nicolae cu noua Dumă nu au fost foarte bune. Nicolae a hotărât demiterea premierului liberal moderat Serghei Witte şi dizolvarea Dumei. După ce şi în a doua Dumă au apărut probleme similare, noul prim-ministru Piotr Stolâpin a dizolvat-o în mod unilateral şi a schimbat legile electorale pentru a permite alegerea mai multor conservatori în viitorele adunări parlamentare.

VICTOR VERNESCU

(continuare in numărul viitor)

UN EVENIMENT JURIDIC SOLDAT CU EFECT VERIDIC!

Spre sfârşitul lui IANUAR
Vine Kluas-cel hoinar
Să rezolve la Piteşti
Şmecherii avocăţeşti!

Pentru că-n Braşov si Alba
S-au respins "falsul şi jalba",
Încearcă cu Piteştenii
Să fenteze Ardelenii!

Dar Juriştii din Piteşti,
Cu tradiţii româneşti,
Nu vor da nicicând crezare
Veneticului "cel Mare"!

Deci la noi, la Tribunal,
Va fi primit "triumfal"
Nu - de foştii P.D.L.-işti,
Ci de mulţii P.S.D.-işti!

În Piteşti va fi primit
Ca un „Mare-nepoftit",
Cu Salariul - „jumătate"
Şi cu CASE - confiscate!

Vor veni, în mare silă
Toţi Colegii-săi din Vilă
Şi Traian-cel Pişicher,
"Dacă-l pune PREMIER"!

Şi Diaspora va fi
Strânsă, în această zi,
Cu toţi Romii-Sibieni
Si cu mulţi Fizicieni!

Voiculescu - zis Motanu -
Va aduce întreg Clanu-
Cu toţi „cei nevinovaţi"
Care au fost Graţiaţi!!

Piteştiul va deveni
Capitala Sas-ului...
Onorând acest „Bucluc"
Nicolescu - şi Pendiuc!!!

Dar Perversul de Traian,
Nu va fi Basarabean,
Căci Puţin si cu Dodon
Nu-1 acceptă pe „Spion"!

Acum are alt necaz ...
Căci SAS-ul n-are obraz,
Respingând-ca un berbece
Ordonanţa 13!

Dacă "Actul" se-admitea,
Scăpa şi "Ioana-mea" ...
Traian ripostând în silă:
"Sas-ule, fii mai cu milă!"

Dacă TU nu ai copii,
Mila, nicicând n-o s-o ştii,
Căci prestezi năravuri crase:
"Vinzi copii... şi cumperi case"!!

MARINARUL TRACTORIST

Tractoristul de la NANA
Bea berea cu damigeana,
Căci de-o fi beat pe tractor,
Zice că-i şef de vapor!

Se foieşte-n ziua-mare
Peste sute de hectare,
Alergând ca un ogar,
Studiind câte-un Dosar!...

Când la Nana este Bal,
Traian e la Tribunal,
Căci îl toarnă pe Zurliu,
Veneticul din Sibiu!

PREŞEDINTELE NAZIST, IMPOSTOR ŞI ANARHIST!

Cu Diaspora română
Linişte-n Ţară se-amână,
Căci Băsescu a jonglat-o,
Iar SAS-ui a complicat-o!

Revoltat de-o Ordonanţă,
Transformând Strada-n Instanţă,
Prin lucrul-bine-făcut,
Scandal mare a-nceput!

Defilând cu Huliganii,
Interlopii şi Golanii,
Sas-ul a sperat, "drăcos",
Că va da Guvernul jos!

Pe Bunici şi pe Nepoţi,
Dragnea îi declară - Hoţi
Şi pe mulţi i-a arestat
Că "de ce-au participat"!

Jandarmii şi Poliţiştii
S-au luptat cu Anarhiştii,
Cu toate că-n tot Scandalul,
"Tartor" este Sibianul!

Copiii - felicitaţi
Vor fi şi Ei amendaţi,
Că, de ce, la vârsta lor,
Fac "Jocul Golanilor"?!

Dar Istoria va scrie
Despre Marea-Nebunie:
Cum un Preşedinte-rău
Răstoarnă Guvernul său!

Chiar Diaspora regretă
C-au adus "Marionetă"
Pe placul Străinilor,
Urmaş al Naziştilor!

Arma AUTO, la VEAC de existenţă!

Multă Lume, cred că ştie
Că azi, în Militărie,
Serbăm pe Specialiştii
Zişi - AUTOMOBILIŞTII!

Ei serbează-n mare fală
Ziua-Lor "Naţională"...
Căci UN-VEAC se împlineşte
De când se sărbătoreşte!

Deci, sunt O-SUTĂ de ani
De când primii partizani
Înfrăţiţi într-o cazarmă
Au creat această Armă!

Din strictă necesitate,
La oricare Unitate
Şi la orice Regiment
S-a simţit fapt dependent!

Aşa că şi în Piteşti,
Cu tradiţii ostăşeşti,
Avem mulţi Specialişti
"BRAVI AUTOMOBILISTI"!

Şi încep ce am de spus
Cu Mocanu Romulus,
Generalul cel sever-
Care-a fost şi Grănicer!;

Acest falnic Don-Juan,
Amic cu Nelu Brezan,
E un sprinten motorist
Şi stimat de un Genist!

Dar Brezan-Ecologistul,
Numit şi-Economistul,
Mai are amic pe plac
Pe Fănică Epingeac!

Însă Epingeac Fănică
Are simpatie "mică"
Cu Neagu - cel Voinicel
Care-i mai înalt ca EL!

Dar, văd pe Marin Crăciun
Şi pe Victoraş Păun,
Salutând pe Catrinescu
Şi pe Teodor Ghiţescu!

Astăzi, Chiruc Viorel
Vine cu Tîrţău Costel
Ca să bea, pe îndelete,
Cu iubitul-lor Brabete!

Lângă Nelu Podoleanu
Stă Sibinski - argeşanu -
Privind cum bea Armencescu
Cu "Debilul" "Arsenescu"!

Astăzi, Badea Marius
Bea, de la 5 kile-n sus,
Iar Ciobotea Viorel
Va bea cât încape-n El!

Va bea Calotă Stelică
Cu colegul Voicu Gică,
Privind la Petre Dumitru,
Când Mazîlu bea Un-Litru!

Blândul Badea Constantin
Cu Călina, bea un Vin,
Lângă Bebe Caraiman,
Sosit cu Marin Drăgan!

Mihalache azi soseşte
Cu doi-Ţînci, care-i iubeşte:
Unu-i Burcea Marinică,
Celălalt-Tincu Georgică!

Însă, Ştefan Viorel
Vine cu alt colonel,
Cunoscut printre oşteni:
"Stoica-din Mărăcineni"!

Azi, spune Mătanie,
O părere stranie,
Precum că Uţă Florin
Vrea să soarbă numai Vin!;

Dar, doreşte Vin-de-Panciu
Pe placul lui Petre Stanciu...
Şi vor bea, pe săturate,
Că-i ajută şi Istrate!

Ciurezu şi cu Măciucă
Vor sorbi tot ce apucă,
Spunând Ion Marian:
Vom mai bea- peste Un an!

Apoi, zice Coţoveanu:
Eu nu rabd până la anu-
Căci aşa Fain-Zaiafet
Ne-nfrăteste "mai concret"!

Mândri, Dima Stelian
Şi cu Ionel Brezan,
Strigă amândoi în ton:
"Servus, Ştefi-Barbişon!

Dar, Romică Ionescu
Şi cu Mişu Zamfirescu,
Salutând pe "inimoşi"
Strigă: Să fim sănătoşi!!

INGINER,
GENIST,
PENSIONAR,
EPIGRAMIST,
GHID TURISTIC,
AUREL BĂDULESCU

COMUNICAT DE PRESĂ

CÂŞTIGUL SALARIAL MEDIU BRUT PE ECONOMIE A FOST ÎN LUNA IANUARIE 2017 DE 3168 LEI

● În luna ianuarie 2017, **câştigul salarial mediu nominal brut** a fost de 3168 lei, cu 2,7% mai mic decât în luna decembrie 2016.

● **Câştigul salarial mediu nominal net** a fost de 2300 lei, în scădere față de luna precedentă cu 54 lei (-2,3%).

● **Valorile cele mai mari ale câştigului salarial mediu nominal net** s-au înregistrat în **fabricarea produselor din tutun** (6467 lei), iar **cele mai mici** în **hoteluri şi restaurante** (1299 lei).

Comparativ cu luna ianuarie a anului precedent, câştigul salarial mediu nominal net a crescut cu 18,4%. **Indicele câştigului salarial real1** față de aceeaşi perioadă a anului precedent a fost de 118,3%. **Indicele câştigului salarial real** a fost de 97,9% pentru luna ianuarie 2017 față de luna precedentă. Față de luna octombrie 1990, indicele câştigului salarial real a fost de 174,7%, cu 3,8 puncte procentuale mai mic față de cel înregistrat în luna decembrie 2016. În cursul anului se înregistrează fluctuații ale câştigului salarial determinate, în principal, de acordarea premiilor anuale şi a primelor de sărbători (decembrie, martie/aprilie). Acestea influențează creşterile sau scăderile în funcție de perioada în care sunt acordate, conducând, în cele din urmă, la estomparea fluctuațiilor câştigului salarial lunar la nivelul întregului an.

În luna ianuarie 2017, în **majoritatea activităților din sectorul economic2**, **nivelul câştigului salarial mediu net a fost mai mic** față de luna precedentă ca urmare a acordării în luna decembrie 2016 a primelor ocazionale (inclusiv prime trimestriale, anuale, pentru performanțe sau sărbători, al 13-lea salariu), drepturilor în natură şi ajutoarelor băneşti, plății sumelor din profitul net şi din alte fonduri (inclusiv tichete de masă şi tichete cadou). De asemenea, câştigurile salariale medii nete din luna ianuarie au fost mai mici comparativ cu luna precedentă ca urmare a nerealizărilor de producții ori încasărilor mai mici (funcție de contracte) sau a angajărilor de personal cu câştiguri salariale mici.

DIRECŢIA JUDEŢEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

COMUNICAT

REDACȚIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
● Mobil: 0741-335962; 0733-390136
● Tel: 0348-401072
● Fax: 0348/401938
● Email: reflector_argesean@yahoo.com

Guvernanţi „Treziţi-vă din somn"

ESTE NECESARĂ O NOUĂ ABORDARE A PUŞCĂRIILOR ROMÂNEŞTI

Sistemul Penitenciar sau puşcăriile, pe înţelesul tuturor, se pierd în negura vremurilor, pentru că „individul", în evoluţia sa din punct de vedere fiziologic şi intelectual este dotat diferit. Puşcăriile au existat imediat după apariţia societăţii sclavagiste ca urmare a măsurilor de coerciţie împotriva celor care nu se supuneau sistemelor politico-militare. Deşi în sclavagism stăpânii de sclavi aveau drept de viaţă şi de moarte asupra individului, „stăpânii" au considerat că era mia productiv să le cruţe viaţa iar munca lor să le creeze bogăţie. De la început, sistemul de detenţie era deosebit de aspru încât foarte mulţi dintre cei condamnaţi mureau în temniţele deosebit de insalubre încât unii dintre ei preferau moartea. De sistemul de detenţie nu erau scutiţi nici unii membrii ai claselor conducătoare iar în context, între ei îşi plăteau poliţe cu închisoarea. Numai că aceştia beneficiau de anumite condiţii mult mai umane fapt pe care istoria penitenciarelor o remarcă. Odată cu evoluţia civilizaţiei, încă de pe timpul romanilor, sistemul penitenciar a suferit şi el modificări prin faptul că deţinuţii, pentru a muncii mai cu folos, erau mai bine hrăniţi, mai bine îmbrăcaţi. De aceea, de milenii puşcăriile au fost diferenţiate pentru anumite categorii de oameni. Fără nicio discuţie, niciodată puşcăria nu constituie un mijloc de educaţie. Singura „puşcărie" construită pentru a asigura un sistem educativ era cea numită „arest" sau o altă puşcărie mult mai târziu a fost cunoscută pentru militari „batalionul disciplinar" atunci când a luat fiinţă armata modernă. Dintre toate perioadele din istorie, inchiziţia şi perioada dictaturii staliniste în Rusia şi celelalte state în zona de influenţă sovietică, au avut cele mai grele condiţii inumane de detenţie. În aceste puşcării viaţa omului nu mia conta, deşi societatea şi conducătorii erau din ce în ce mai pregătiţi intelectual. Şi în România, până la urcarea pe tron a Domnitorului Cuza, cei condamnaţi prin voinţa unor persoane şi nu prin voinţa legii, erau deţinuţi în camere speciale la conace, castele, sau în cetăţi întărite unde erau camere speciale pentru condamnaţi. Este cunoscut în România modernă faptul că după înfiinţarea pratidelor politice, când unele dintre ele ajungeau la conducere, îşi rezolvau dominaţia şi cu ajutorul unor puşcării. Istoria penitenciarelor în Transilvania precizează modul în care Vlad Ţepeş a stat 12 ani în închisoare, cum unii conducători precum Horia, Cloşca şi Crişan au fost traşi pe roată, iar exemplele ar putea continua. La începutul secolului 19, ţăranii, prin revolta din 1907, în afară de faptul că 11.000 dintre ei au fost înpuşcaţi, o parte dintre ei au înfundat puşcăriile sistemului. După terminarea războiului din 1916-1918 când şi o parte din puşcăriaşi au dorit să meargă la război, unii dintre ei au făcut chiar adevărate fapte de eroism, drept urmare, regele Ferdinand, prin înalt decret legal, i-a împroprietărit pe toţi cei care, cu preţul vieţii s-au dedicat apărării ţării. A fost o perioadă de acalmie şi de împăcare generală şi doar foarte puţini cetăţeni comiteau fapte penale grave. Sistemul capitalist de atunci a cunoscut două- trei puşcării grele ca detenţie: puşcăria de la Doftana, puşcăria de la Tg. Jiu şi puşcăria de la Fortul Jilava care s-a înfiinţat după cum spune numele, pe locul unui puternic fort de apărare a Bucureştiului. Perioada cea mai grea din istoria modernă a României a fost cea din 1949 până în 1965. Această perioadă grea a fost impusă României de către dictatura stalinistă, ca o parte componentă a războiului nedeclarat dintre sistemul sovietic şi sistemul american.

Frumoasele noastre puşcării acum „Beciul Domnesc"

Prin actul de la 22 Decemrie, cînd puşcăriile au fost deschise iar anarhia care nu se mai termină nici după 26 de ani, românii credeau că „instituţia puşcăriei va fi abolită pentru totdeauna". În consecinţă fiecare a încercat să-şi facă drepatatea cuma considerata, „au furat legal cât au putut", având în vedere faptul că societatea în care se spunea că am intrat, este a noastră a tuturor, iar indivizii trebuiau să trăiască ca în comuna primitivă, fără legi şi fără oprelişti. Această perioadă a durat până acum recent când Parchetele aveau „orbul găinilor", când cei care puneau mâna pe putere se „îndopau cu tot ceea ce este mai bun" iar „proştii" sau cei care erau mai greoi de picioare, nu reuşeau „să-şi umple burţile", după cei 25 de ani fometoşi când sistemul, spre lauda sa, a încercat să facă o altă Românie pe principii mai omeneşti. Că o fi realizat sau nu, doar fiecare dintre noi puteam constata. Una dintre greşelile fundamentale ale celor care au pus mâna pe putere la 22 Decemrie 1989 a fost „deschiderea graniţelor fără niciun fel de restricţie". Au părăsit imediat graniţele în primul rând unii politicieni pentru a se proteja de furia unui popor înfometat spunem noi din nou, pe drept. Pesoanele încarcerate mai cultivate, au luat-o la sănătoasa peste graniţe, înmulţind numărul infractorilor în toate ţările din Europa. Imediat după 1990 şi cu precădere perioaa 1992-1996, prin „marea privatizare", făcută de Nicolae Văcăroiu, a constituit pentru România, cea mai mare distrugere a unei economii prospere. Sigur că aceşti capitalişti aventurieri din toate ţările occidentale, au năvălit peste întreprinderile româneşti şi cu doar câteva sute de dolari „frumos mirositori în ochii românilor", i-au dat la o parte pe românii care încercau să devină şi ei capitalişti. Printre sistemele cele mai păguboase care au contribuit la distrugerea economiei româneşti, putem nominaliza două elemente definitorii: distrugerea sistemului bancar românesc şi acţiunea de denominalizare a leului din cursul anului 2005. Aceastea acţiuni au fost „bomboana de pe coliva economiei româneşti" al cărui mentor a fost guvernatorul Mugur Isărescu, marele mason care, timp de aproape 25 de ani, a băgat „cuţitul în inima economiei româneşti reprezentată de leu". Poate vă veţi întreba de ce am făcut această digresiune. Scopul este pentru ca cititorul să înţeleagă că îndividul, în decursul existenţei societăţii a fost „vrăjit"de culoarea aurului şi de bani. Războaiele cele mai grele au fost cauzate de 4 elemnete: de femei, de goana după metalul galben, de necesitatea „spaţiului vital" şi de ambiţiile unor conducători de state sau unor politicieni.

Necesitatea specializării puşcăriilor româneşti

În prezent, cele peste 60 de puşcării de pe teritoriul României, reprezintă un "amalgam" de condamnaţi pentru peste 200 de infracţiuni prevăzute în Codul penal. În acest context, nu se poate pune problema că printr-o condamnare, cel care a greşit sau a păcătuit împotriva legii care din ce în ce în România este tot mai stufoasă, are vreo şansă la reeducare. În ultimii 25 de ani, puşcăriile au devenit locul prin care cei certaţi cu legea doar "se specializează" sau chiar unii dintre ei, probabil destul de mulţi se simt la puşcărie mai bine decât la ei acasă. Pentru eliminarea acestei stări de lucru, credem că este necesară modificarea Codului penal şi a Codul de Procedură penală dar şi a Regulamentului de funcţionare a Administraţiei Penitenciarelor din România care aparţine de Ministerul Justiţiei. Mai mult decât atât, credem că ar fi necesar ca anual, toţi membrii CSM-ului, întro legislatură, trebuie să viziteze câte un penitenciar şi chiar locurile de detenţie asigurate la aresturile Inspectoratelor Judeţene şi Locale de poliţie. Aceasta cu cât mai mult, aceşti arestaţi trebuie până la o hotărâre judecătorească a primei instanţe măcar, locul lor de arest trebuie să fie în condiţii normale de securitate, igienă şi hrană.

Ce înseamnă specializare

În primul rând, condiţiile mai aspre de detenţie, trebuie să existe la recidivişti, care se pare că în prezent sunt aproape 60% din cei aflaţi în penitenciare. Dintre aceştia, trebuiesc separaţi cei care au săvârşit crime cu premeditare sau violenţă, aceştia având locul I sau gradul I în categoria se specializare. Urmează penitenciare specializate de gradul III, în care sunt cei care sunt cndamnaţi pentru prima dată, pentru orice infracţiune, mai puţin infracţiunea de omor. Facem această precizare, datorită faptului că într-adevăr, aşa cum preciza şi Carta Drepturilor Fundamentale a UE, la capitolul "Demnitatea", în art. 134-135, "demnitatea umană este inviolabilă", iar tortura este interzisă, precum şi tratamentele inumane şi degradante. De aceea, este necesar ca persoanele condamnate pentru omoruri sub diferite forme, trebuie să se afle în centre de detenţie separate de restul deţinuţilor. Cea de-a patra specializare a penitenciarelor trebuie să fie cele ale femeilor, care şi acestea ar trebui să aibă o secţie specială pentru omoruri intenţionate. Nu în ultimul rând, cea de-a cincea specializare a penitenciarelor, credem că este necesar să fie unul pentru întraga ţară, unde să-şi ispăşească pedeapsa la reeducare, oamenii de afaceri care, din diverse motive, de care şi statul se face vinovat, nu pot fi încarceraţi decât separat de restul condamnaţilor. Spunem acest lucru, datorită faptului că oamenii de afaceri, având posibilităţi intelectuale, ei trebuie chiar să-şi continue afacerile, chiar din puşcăria specializată, achitându-şi atât cazarea, cât şi condiţiile medicale şi de masă din bunurile aflate în afara gratiilor. Ei trebuiesc izolaţi doar de societate prin suprimarea libertăţii temporare şi nu prin condiţii neprielnice de desfăşurarea unor activităţi benefice pentru stat şi implicit pentru cetăţeni. Lor nu le trebuie supremate decât condiţiile avute înainte, în rest, ei trebuie să-şi desfăşoare activitatea nu la muncă necalificată, pentru a câştiga zile, ci ei trebuie chiar să fie impulsionaţi să-şi dezvolte mental creierul prin lucrări creative, aşa cum în mod greşit s-a procedat în ultimii ani, când oameni de cultură şi oameni de afaceri bine dotaţi intelectual, au fost sancţionaţi că la închisoare au scris cărţi. Tot la gradul cinci, cred că este necesar să fie încadraţi şi militarii până la gradul de ofiţer inferior, prin aşa zisele "batalioane disciplinare" sau închisori militare. Iată doar câteva idei din care trebuie să reiasă necesitatea specializării actualelor puşcării. O menţiune specială credem că ar trebui făcută şi pentru personalul de pază al puşcăriilor care trebuie să beneficieze de salarizare aproape deasupra celorlalte categorii profesionale: profesori, medici, etc., având în vedere periculozitatea locului în care îşi desfăşoară activitatea, mai ales la penitenciarele specializate pentru diverse omoruri. Vom reveni.

D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 318 DIN 22 FEBRUARIE - 11 MARTIE 2016

În atenția domnilor primari!

CENTRELE DE INFORMARE TURISTICĂ ... BANI CHELTUIȚI DEGEABA

Cine ... de ce ... şi pentru ce?

În perioada când ministru al dezvoltării era Elena Udrea, probabil datorită exercitării funcției de ministru al turismului, şi în județul Argeş, au apărut câteva programe privind accesarea unor fonduri Europene, prin care s-au construit câteva centre de informații turistice. Numai că, privind necesitatea acestor centre de informații, care au intrat în patrimoniul primăriilor, cărora le-a fost dedicată datorită lipsei de profesionalism a primarilor, unele centre stau închise fără nicio utilitate. Aceasta, prin faptul că de doi-trei ani, unele primării, cu excepția Primăriei oraşului Mioveni, nu a făcut niciun demers pentru ca aceste centre de informații turistice să devină utile cetățenilor din România şi de pe alte continente. Nu dorim să fim critici privind o inițiativă care s-a dorit să fie benefică, privind politica de promovare a obiectivelor şi a potențialului turistic al județului Argeş. Sigur că însăşi guvernul, prin Ministerul Turismului, sau ceea ce a mai rămas după retrogradarea sa, şi doar alipirea în cadrul Ministerului Dezvoltării alocându-i acestui minister doar minima atribuțiunii de reglementare. Foarte puțin, spun specialiştii din turism care nu au fost consultați decât sporadic de către actualul departament al turismului. De aceea, din nou salutăm inițiativa trecută în programul de guvernare al PSD, privind reînființarea Ministerului Turismului ca o încununare a necesității trecerii turismului pe primul plan în opțiunile economice ale României. De aceea, le reamintim marilor economişti şi analişti economici că actuala filozofie a dezvoltării economice trebuie să aibă în vedere o filozofie cu 3 ramuri esențiale: una este reprezentată de filozofia economică prin care având în vedere marele potențial turistic al României, acesta trebuie să fie pe primul loc. Al doilea interes major în dezvoltarea economică a României este reprezentată de agricultură şi industria alimentară adiacentă. Prin aceasta, o obligație importantă a statului este de a sprijini capitalul autohton din agricultură, şi implicit oprirea exportului de materie primă care trebuie prelucrată pe teritoriul țării. Această impetuoasă dezvoltare ar da de lucru foarte rapid unui număr de peste 2 milioane de cetățeni, care au domiciliul în mediul rural. A treia latură a filozofiei de dezvoltare poate fi constituită prin punerea în funcțiune a unor foste obiective turistice care acum sunt în proprietatea unora, având ca interes "imobiliarele". După 27 de ani de distrugere a întreprinderilor româneşti, a venit timpul ca actualul guvern de stânga să dispună prin bugetul de stat anual, alocarea unei sume importante de bani către întreprinderile cu capital românesc care niciodată nu-şi vor externaliza capitalul. În acest context, credem că, este necasară revitalizarea celor două bănci rămase după distrugerea sistemului bancar românesc, respectiv capitalizarea CEC-ului şi a EXIMBANK care îşi desfăşoară activitatea fără niciun sprijin din partea statului, în condițiile în care, acestea sunt ale statului român, sunt construite din munca cetățenilor români şi devalizarea lor va constitui o palmă grea actualului guvern care şi-a propus măsuri "alerte" în dezvoltarea economică.

Centru Turistic de Informații... fără informații

Centre turistice de „râsul târgului" la Piteşti şi Merişani

În cursul anului 2016, în mare bătaie de joc, probabil la initiativa fostului primar Tudor Pendiuc, s-au cheltuit o sumă destul de mare din fonduri UE, construind un centru de informații turistice. După "moartea politică" a primarului Pendiuc, actualul primar a pus în practică în mijlocul anului 2016, construcția unui centru de informații turistice. Nu ştim cine răspunde de acest centru de informații turistice. Ştim însă că, modalitatea de instalare pe Calea Bucureşti în apropierea Liceului MIU, a constituit o mare eroare chiar intelectuală. Un centru de informații turistice trebuie construit pe o arteră principală de circulație turistică, ceea ce nu prea am văzut că pe Calea Bucureşti ar exista o circulație turistică cu adevărat. Există circulația maşinilor locale. Există circulația celor care fac naveta în interiorul Piteştiului. Dar doar atât. Considerăm modul în care "a fost aruncat" acest centru turistic, drept o incompetență a organelor decizionale ale Primăriei Piteşti. În 6 luni de când există, nu s-a văzut vreun cetățean interesat să calce pragul acestui centru. Acesta a fost dotat cu un post pentru care Primăria Piteşti achită din bugetul primăriei suma probabilă de cca. 300 mii lei anual. Acest centru, ca de altfel şi la celelalte centre, în afară de pliante, nu există atribuțiuni şi sarcini necesare promovării obiectivelor din Piteşti şi de pe Valea Argeşului, până la Cabana Bâlea. Îi amintim domnului primar, faptul că modul în care se cheltuiesc aceşti bani şi pe care compartimentul de specialitate al primăriei nu s-a îngrijit să-i dea utilitatea, poate constitui infracțiunea de abuz în serviciu şi chiar cheltuirea banului public fără utilitate. Sigur că nu numai Primăria Piteşti se află într-o culpă penală. În acest context, există şi Centrul de Promovare Turistică de la Merişani, care, de 4 ani, stă închis fără o utiliatte, datorită faptului că de la Ministerul Dezvoltării nu s-au alocat sume necesare încadrării cu personal. Aceste sume trebuiau allocate de către Consiliul Județean care are atribuțiuni importante privind promovarea turismului în județul Argeş, ținând cont de faptul că Argeşul, prin cele două capiatle, Curtea de Argeş şi Câmpulung, reprezintă "ființa", prin care respire şi trăieşte întreaga Românie. Precizăm acest aspect istoric, pentru că datorită unor descoperiri arheologice, după înfrângerea Daciei de către romani, populația şi resturile armatei învinse a lui Decebal s-a deplasat o parte din Transilvania trecând prin Trecătoarea de pe Valea Oltului, iar unii conducători şi-au stabilit tabăra înființând în Cetatea Curtea de Argeş, capitala care este cunoscută cu peste 1200 sau 1500 de ani. Acest aspect istoric reprezintă pentru domnul preşedinte al Consiliului Județean Manu, o îndatorire de mare răspundere privind protejarea românismului. De fapt, în ultimile 2-3 secole, Argeşul a fost în atenția tuturor domnitorilor şi conducătorilor militari. Şi în Argeş, în 2004-2012, când la conducerea CJ Argeş a fost domnul Mihăilescu şi apoi ştafeta a fost preluată de Constantin Nicolescu, singurul preşedinte al CJ Argeş care într-adevăr a ridicat ştafeta promovării tirstice pe culmi ridicate. Amintim în acets sens, înființarea serbărilor Argeşului şi Muscelului şi acordarea titlului de fiu şi fiică a Argeşului unor personalități ale Argeşului. Tot el a fost cel care a sprijinit cea mai importantă sărbătoare românească intitulată "natul la Argeşeni" aflată pe "rolul promovării turistice", timp de 5 ani. Tot domnia sa a sprijinit câțiva ani importantele expoziții de artă tradițională românească precum şi unele simpozioane prin care s-a conturat identitatea României, aici, la noi, în Argeş, prin promovarea turismului.

Mioveni, oraş frumos... şi călare şi pe jos

În ultimii 2-3 ani, la Mioveni a apărut pe drumul principal de intrare Centrul de Informații Turistice, având drept scop tocmai transofrmarea oraşului automobilismului românesc într-o stațiune turistică de agreement, având în vedere câteva pensiuni, hoteluri şi restaurant, care au populat peisajul touristic alcelui mai tânăr oraş din România, alături de oraşul Ştefăneşti. Numai că, ce diferență mare este între oraşul Mioveni şi oraşul Ştefăneşti? Aceasta în condițiile în care oraşul Ştefăneşti este unul dintre oraşele după Curtea de Argeş şi Câmpulung, cel mai încărcat de istorie a neamului, prin Cetatea Goleştilor şi prin domiciliul Brătienilor de la Florica. Numai că, spre regretul nostru, conducerii acestor două oraşe parcă le este frică să ia "taurul turistic de coarne", să întocmească un plan detaliat de promovare pe termen lung a dezvoltării turistice a oraşului. Sigur că primarul Ion Georgescu a făcut paşi importanți privind acest centru de infomații. Numai că, a făcut doar un mic pas prin alocarea fondurilor pentru ca acolo să fie încadrați un şef de centru cu doi sau trei salariați. Numai că, aceştia nu găsesc soluția pe care să o transmită primarului încât acest centru să devină întradevăr util pentru oraşul Mioveni. Mai mult decât atât, s-a lansat chiar un mic proiect care vizează "mergerea pe jos" pînă la poarta Uzinei. Sigur că acest proiect singular face de râs acest oraş la care s-a investit în primul energie şi imaginație din partea primarului sprijinit de Consiliul local. Şii toate acestea, în condițiile în care, Miovenii trebuie să inventeze legende, poveşti şi obiective turistice. Doar cu marea "lingură de lemn" nu se va face primăvară la Mioveni. Aceasta dacă discutăm doar de Mioveni, pentru că la Ştefăneşti, doamna tânără primar, are nevoie să fie consiliată privind problemele de promovare a obiectivelor turistice şi să nu lase problema turistică pe seama Consiliului Județean prin cele două importante obiective pe acre le patronează.

(continuare în numărul viitor)

ASOCIAŢIA PROFESIONALĂ DE TURISM ŞI ALIMENTAŢIE PUBLICĂ ARGEŞ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 340 DIN 23 IANUARIE - 6 FEBRUARIE 2017

Presa scrisă românească... de la măreţie la dezastru (II)

(urmare din numărul 343)

Acestea nu se limitează doar la folosirea unor instituţii de învăţământ, de educaţie ori de cultură şi se asigură, prin variate forme, de stimulare la folosirea mijloacelor de comunicare în masă în vederea infiltrării şi menţinerea în conştiinţa oamenilor (pe categorii de vârstă, de educaţie sau profesie) a anumitor mituri politice şi/sau de conduită în sprijinul unor acţiuni de interes sectorial, fără ca cei manipulaţi să fie neapărat parte la beneficiile manipulării. Exemplul cel mai proaspăt în această privinţă îl constitue felul în care anumite forţe, pe care nu mă jenez să le nominalizez, au manipulat o parte din tinerii şi mai vârstnicii cetăţeni căzuţi, în cea mai mare parte din bonjurism, în aşa zisele idei de dreapta că astea sunt, nu-i aşa, de bonton, populând fără scopuri precise şi fără o conştiinţă reală de sine, pieţele marilor oraşe ale ţării la finele lunii ianuarie şi începutul lunii februarie 2017. În ce mă priveşte, cred şi spun că acea ordonanţă cu număr de ghinion era doar un pretext şi dacă nu era ea s-ar fi găsit un alt mobil de cauză pentru acelaşi fel de manifestări. Adevărata cauză a fost şi încă pluteşte în aer alta şi anume două motive de îngrijorare: procentul obţinut de stânga politică în alegerile din 11 decembrie 2016 şi, mai ales, programul politic şi economic cu care stânga şi-a asigurat succesul, program care „trebuia” (şi fiţi convinşi că încă „trebuie”) să fie împiedicat a fi pus în operă. Să ne aducem aminte de obiceiul instaurat încă de la victoria în alegeri a domnului Constantinescu pentru preşedinţia României. O uriaşă sotnie era pregătită pe străduţele din preajma Pieţei Universităţii din capitală, gata de luptă pentru eventualitatea unui eşec. Acelaş lucru s-a întâmplat şi în campaniile lui Traian Băsescu, dar, aduceţi-vă aminte, că nu sunt decât doi ani şi ceva de atunci, ce violenţe ale sotniilor manipulate au produs şi numai hazardul a făcut să nu ia proporţii, la victoria lui Johanis din 2014. Dacă la reuşită abia au putut fi ţinuţi în frâu, vă puteţi imagina ce s-ar fi întâmplat la eşec? Iar la toate acestea, nu atât concepţiile real-politice, nu interese personale au jucat rolul principal ci, din potrivă, ignoranţa şi manipularea prin presă în general (mass media). Programul prezentat de stânga în campania electorală a avut menirea să pună pe gânduri în primul rând societăţile cu capital străin ce-şi fac mendrele la noi în ţară, dar şi pe cei care nu văd cu ochi buni o revigorare a industrie româneşti şi nici măsuri, oricât de anemice de protejare a mediului şi a avuţiei ce încă ne mai aparţin. Creşterea venitului minim pe economie şi aducerea pensionarului român la o cotă cât de cât mai apropiată de pensionarul european nu a convenit şi nici nu convine capitalului străin şi nici al sistemelor bancare alogene care au sufoct orice încercare de revigorare a sistemului bancar românesc. Noi am ajuns şi trebuie să rămânem la nivel de colonie şi orice încercare de emancipare trebuie stăvilită din faşă. Nu în ultimul rând, punerea jocului statului de drept pe făgaşul constituţional şi sugrumarea astfel a republicii mafioţilor şi a procurorilor a fost un serios semnal de alarmă că programul stângii trebuie anihilat de la primii paşi. Ceea ce mă îngrijorează pe mine ca cetăţean, nu neapărat al stângii, dar în mod sigur al României, care se încăpăţânează să creadă că va putea sărbătorii centenarul Marii Uniri în fruntarii aproape dacice, este că partidul stângii politice se arată generos în idei politice, economice şi sociale, dar foarte nesigur pe forţa proprie de a le şi pune în operă. De aceea, revin la cele spuse mai la început în legătură cu speranţa de viaţă a memoriei istorice. Pentru că, sub ochii noştri se vede că omenirea nu învaţă nimic din curgerea istoriei de parcă nici acest orizont de 50-100 de ani (două-trei generaţii) nu ar fi realist, ci unul de numai câţiva ani, poate chiar mai puţin de parcursul efectiv şi real de viaţă al fiecăruia. Pentru că pare de neconceput că oamenii ar putea crea o situaţie în care zeci de milioane de oameni pot murii fără motiv (războaie, concursuri de arme şi înarmări, atentate genocidice ş.a.), dar omenirea repetă iar şi iar acelaşi scenariu. Putem doar să şarjăm cu imaginaţia că la un moment dat oamenii, cuprinşi pe fond de alte preocupări, nu realizează că au intrat pe scenariul care duce la o perioadă de distrugere. Şi, în aceste condiţii, ei cred că au dreptate şi îşi strigă furia şi îşi bat joc de criticii liderilor care îi conduc la distrugere. Trist este că mulţi oameni nu pot vedea asta deoarece majoritatea nu citeşte dar nici nu-i ascultă pe cei care au un alt punct de vedere şi au o altă sursă de informare, poate mai sigură, poate mai completă. Noi pledăm, în ce ne priveşte, pentru presa scrisă şi asta în primul rând pentru faptul că este un mijloc bontrolabil, şti cine şi ce scrie, poţi verifica veridicitatea celor scrise care, oricum, sunt acoperite de autoritatea autocenzurii. Şi chiar mai strict, organismele de auto-apărare ale statului asigură chiar o cenzură asupra presei scrise şi radio-tv, spre deosebitre de formele I.T. care practică o deşănţată manipulare, fără autocenzură, fără alte mijloace de constrângere constituţională. În atare condiţii, tare mă tem că se adeverşte un dicton pe care lumea de azi se codeşte să-l spună în clar şi cu voce tare şi sonoră şi anume că „Prea multă democraţie distruge democaraţia”.

LIVIU LEHLIANU

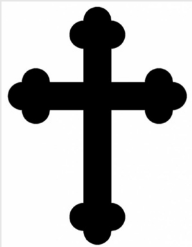
Buna Vestire, cea mai veche sărbătoare a Maicii Domnului

Buna Vestire este prăznuită de Biserică pe 25 martie. Buna Vestire sau popular Blagoveştenia (termenul slav corespunzător celui de Buna Vestire), este praznicul în amintirea zilei în care Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit Sfintei Fecioare că va naşte pe Fiul lui Dumnezeu. Buna Vestire este prima sărbătoare confirmată în documente, dintre sărbătorile Maicii Domnului. Data acestei sărbători a variat la început. Astfel, unii o sărbătoreau în ajunul Bobotezei (5 ianuarie), iar în unele Biserici din Apus, ca cele din Spania, Galia şi Milano, Buna Vestire s-a sărbătorit pe 18 decembrie. Părintele profesor Ene Branişte susţtine că sărbătoarea a fost introdusă la Roma de papa Leon al II lea (681-683). La început aceasta era doar locală şi cu denumirea de sărbătoare a aşteptării Naşterii Domnului. Variaţia datei de prăznuire a existat în Apus pana în sec. XI, cand data de 25 martie s-a generalizat în toată lumea catolică. Numai la armeni Buna Vestire se prăznuieşte pe 7 aprilie, în raport cu data veche a sărbătorii Naşterii Domnului (6 ianuarie). În Răsărit însă, data de 25 martie s-a generalizat probabil îndată ce Naşterea Domnului a început să fie sărbătorită peste tot pe 25 decembrie, adică încă din prima jumătate a sec. al V lea. Buna Vestire este sărbătorită în fiecare an în perioada Postului Mare, fiind una dintre sărbătorile pentru care Biserica acordă dezlegare la peşte, indiferent în ce zi ar cădea aceasta.

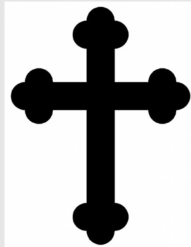
Temeiul scripturistic al sărbătorii Bunei Vestiri

"Iar în a şasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Şi intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvantată eşti tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui şi cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Şi îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Şi iată vei lua în pântece şi vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui Preaînalt se va chema şi Domnul Dumnezeu îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Şi va împărăţi peste casa lui Iacov în veci şi împărăţia Lui nu va avea sfârşit. Şi a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu ştiu de bărbat? Şi răspunzând, îngerul i-a zis: Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea şi Sfântul care Se va naşte din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Şi iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit şi ea fiu la bătrâneţea ei şi aceasta este a şasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă. Şi a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Şi îngerul a plecat de la ea". (Luca I, 26-38). Nicolae Cabasila observă că dacă la crearea primului Adam, Tatăl se sfătuieşte cu Fiul şi cu Sfântul Duh, venirea la existenţă a Fiului lui Dumnezeu ca om are loc după obţinerea consimţământului cu totul liber al Sfintei Fecioare. Cea care-L naşte nu e folosită ca mijloc al venirii lui Lui la existenţă ca Om, fără voia ei. Nicolae Cabasila ne mărturiseşte că "Dumnezeu nici nu a înştiinţat de mai înainte pe Adam, nici nu l-a înduplecat să-şi dea coasta, din care avea să se zidească Eva, ci lipsindu-l de simţire, i-a răpit mădularul. Dar procedand la zidirea noului Adam, a înştiinţat-o mai înainte pe Fecioara şi a aşteptat credinţa şi învoirea ei.

Legătura semnului crucii... cu pământul şi viaţa omului

„Cruce sfântă părăsită
Lângă-o margine de drum
Nimenea nu-şi mai ridică pălăria
Şi să spună "Doamne feri-ne de rău“!

Oamenii de ştiinţă ruşi susţin că au dovedit printr-un experiment care sunt miracolele rugaciunii şi semnului crucii făcute înainte de masă, spunând că gestul făcut de orice credincios sau necredincios, poate purifica mâncarea şi apa! Fizicianul Angelina Malakhovskaya a spus că obiceiul facerii semnului crucii deasupra mâncării şi băuturii, înainte de masă, are un profund sens mistic, mâncarea fiind astfel purificată. Puterea semnului crucii a fost studiat timp de 10 ani de către cercetătoarea Malakhovskaya. Ea, alături de alţi cercetători, au studiat impactul rugăciunii „Tatăl nostru” şi al semnului crucii asupra bacteriilor patogene, luând mostre de apă din diferite surse - fântâni, râuri, lacuri. S-a observat faptul că toate mostrele de apă conţineau anumite bacterii înainte de a se rosti rugăciunea domnească şi a se face semnul crucii asupra apei. După efectuarea acestor obiceiuri s-a observat că numarul de bacterii dăunătoare a scăzut de şapte, zece, sute chiar mii de ori. Rugăciunea a fost spusă atât de credincioşi, cât şi de necredincioşi, iar numărul bacteriilor a scăzut indiferent de cine a fost spusă rugăciunea. Efectele beneficie nu se manifestă doar asupra apei, ci şi a oamenilor, stabilindu-se că presiunea sângelui tuturor celor supuşi la teste s-a îmbunătăţit. Rezultatele pozitive ale testelor sunt obţinute doar dacă semnul crucii este făcut corespunzător, în caz contrar dacă este făcut necorespunzător şi fără să se atingă punctele cheie de pe corp, rezultatele testelor sunt mai slabe sau chiar absente. Să luăm aminte chiar de la Părintele Arsenie Boca: „Fă cruce pe tot ce mănânci şi bei, fie ea şi otrăvită, crucea anulează tot.” DOAMNE AJUTĂ!

UMOR LA REFLECTOR

Preotul satului adună toate femeile din sat şi le spune:

- La spovedanie, majoritatea dintre voi spuneţi că v-aţi înşelat bărbaţii. De acum nu mai vreau să aud aşa ceva, puteţi spune că aţi alunecat. Femeile înţeleg şi de atunci rămâne regula să spună că ”au alunecat”. Preotul este mutat din sat şi în locul lui vine un preot mai tânăr care nu ştia despre aceste ”alunecari”. După ce au loc primele spovedanii, acesta decide să meargă la primar şi îl roagă:

- Domnule primar, la spovedanie, toate femeile se plâng că au alunecat, trebuie să faci ceva cu drumurile astea... Primarul ştia despre ce este vorba şi începe să râdă în hohote. Tânărul preot, foarte supărat că nu este luat în seamă, îi spune:

- Domnule, nu mai râdeti!... Soţia dumneavoastră a alunecat de şase ori săptămâna asta! ... De două ori la casa profesorului de matematică şi de patru ori la secţia de poliţie!! ...

Poliţia Argeş în acţiune

În perioada 12 – 14 februarie, 175 de poliţişti argeşeni au acţionat zilnic suplimentar faţă de activităţile dispozitivelor curente din teren pentru prevenirea faptelor antisociale şi menţinerea ordinii şi siguranţei publice. Au fost constatate 11 infracţiuni (judiciare, economico-financiare, la regimul circulaţiei sau de altă natură), dintre care 4 în flagrant delict. Poliţiştii au depistat 9 persoane bănuite de comiterea de infracţiuni. De asemenea, au fost aplicate 557 de amenzi, în valoare de peste 160.000 de lei şi confiscate bunuri de mai bine de 3.000 de lei. Pentru prevenirea accidentelor de circulaţie, poliţiştii rutieri au desfăşurat acţiuni pe tronsoanele de drum din judeţ, în urma cărora au aplicat 450 de sancţiuni, dintre care 138 pentru încălcarea regimului legal de viteză. Ca măsură complementară, poliţiştii au reţinut în vederea suspendării dreptului de circulaţie 31 de permise de conducere şi au retras 17 de certificate de înmatriculare auto.

Un caz din perioada menţionată a fost instrumentat de poliţiştii din comuna Domneşti. Ei i-au prins pe G.N.T., de 28 de ani, şi T.L.I., de 32 de ani, ambii din comuna Mălureni, care ar fi tăiat fără drept 10 arbori, specia gorun, valoarea materialului lemnos tăiat fiind de 1.093 de lei. În cauză a fost întocmit dosar penal.

SĂNĂTATEA PENTRU TOŢI

MENOPAUZA şi plante care ameliorează simptomele

Menopauza trebuie privită şi acceptată ca o etapă normală în viaţa unei femei, care se instalează odată cu încetarea funcţiilor ovariene, urmată de scăderea secreţiei hormonilor sexuali feminini (estrogen şi progesteron) şi încetarea definitivă a menstruaţiei (naturală sau consecutivă unor intervenţii chirurgicale). Putem spune că menopauza s-a instalat după absenţa menstruaţiei timp de 12 luni, în mod normal în jurul vârstei de 50 de ani. În ultimii ani, însă, doamnele se confruntă cu o menopauză prematură, de multe ori favorizată de stres, cure drastice de slăbire, fumat, consum crescut de alcool, obezitate. Ca o consecinţă a dezechilibrului neurohormonal indus de menopauză şi produs prin încetarea funcţiei ovariene, apar tulburările neurovegetative: bufeuri (valuri de căldură), insomnii, hiperexcitabilitate, palpitaţii, chiar slăbirea memoriei, nervozitate. Odată cu încetarea secreţiei de estrogeni şi progesteron pot apărea osteoporoza, depresia etc.

Simptome supărătoare

Există femei la care menopauza se instalează fără tulburări fizice sau psiho-emoţionale deosebite. Alte femei, însă, se pot confrunta cu o simptomatologie variată, uneori destul de zgomotoasă, cu impact negativ asupra calităţii vieţii: tulburări ale dispoziţiei afective (nervozitate, anxietate, irascibilitate, depresie), bufeuri cu transpiraţii (accentuate noaptea), migrene, tulburări ale comportamentului alimentar, uscăciune vaginală, etc. De aceea, este foarte important să încercăm să prevenim apariţia acestor tulburări încă din perioada tinereţii, prin adoptarea unui stil de viaţă sănătos, adică renunţarea la obiceiurile nocive - fumat, alcool în exces, băuturi din comerţ, alimente rafinate, produse de patiserie şi dulciuri din comerţ, mâncare de tip fast-food şi, nu în ultimul rând, sedentarismul.

Alimentaţia, aliat preţios

Femeile aflate la menopauză ar trebui să adopte o alimentaţie bazată pe legume cu frunze verzi (spanac, broccoli, Stevia, lobodă, varză), fructe crude şi uscate (deshidratate), seminţe şi fructe oleaginoase, quinoa, hrişcă, orez integral, ouă de ţară, linte, fasole, mazăre, lactate naturale...

DR. RUXANDRA CONSTANTINA, MEDIC SPECIALIST MEDICINĂ DE FAMILIE, APIFITOTERAPIE, NATUROPATIE

EBOLA - virusul ameninţător

Cunoscută şi ca febră virală hemoragică, Ebola a făcut ravagii în Africa. Riscul de mortalitate a persoanelor infectate este destul de mare, de unde şi grijile sporite ale autorităţilor. Virusul Ebola face parte din familia filovirusurilor şi a fost raportat prima dată în 1976, în fostul Zair, actualul Congo, în apropierea unui rîu care a dat şi numele acestui microb. Atunci, 318 persoane au fost infectate, dintre care 280 au murit. Există mai multe ipoteze cu privire la originea virusului. Cea mai frecvent vehiculată este cea care susţine că organismul-gazdă pentru Ebola este liliacul care trăieşte în pădurile tropicale din Africa Centrală şi de Vest (există peste 200 de specii de lilieci în Africa).

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „JURNAL DE ARGEŞ“

Vorbe grele la Vila Florica, între senatorul Marin şi deputata Simona Oprescu

Primarul de la Mioveni vrea să dea numele lui Stroe străzii din faţa Dacia, însă conducerea uzinei ezită cu un răspuns

Primarul Ion Georgescu doreşte, de aproape două luni, să dea numele lui Constantin Stroe străzii ce trece prin faţa pavilionului uzinei Dacia. O iniţiativă absolut lăudabilă în memoria celui a cărui viaţă s-a confundat cu istoria şi renaşterea Dacia. Iniţiativa lui Ion Georgescu va fi supusă dezbaterii Consiliului local şi mai mult ca sigur va fi aprobată. Din curtoazie, Ion Georgescu a trimis o informare în acest sens şi conducerii de la Dacia. Numai că - surpriză! - câţiva oficiali români "binevoitori", inclusiv un oficial pe care Constantin Stroe l-a ajutat foarte mult în carieră, au strâmbat din nas la propunere, venind cu un pretext absolut pueril: anume că astfel s-ar schimba şi adresa de corespondenţă a SC Automobile Dacia şi ar fi induşi furnizorii în eroare. Absolut jenant pretextul. Să sperăm însă că noul director Yves Caracatzanis nu se va lasă influenţat de nişte frustraţi şi va răspunde cu politeţe la gestul de maximă politeţe şi curtoazie al primarului Ion Georgescu, care putea să dea numele străzii şi fără să mai întrebe conducerea uzinei Dacia.

Ziarul „OBIECTIV DE ARGEŞ“

Arhiepiscopia Argeşului şi Muscelului a câştigat Biserica Domnească la ICCJ

Arhiepiscopia Argeşului şi Muscelului a câştigat definitiv, la înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, procesul deschis în urmă cu mai bine de nouă ani în care revendică dreptul de proprietate asupra Bisericii Domneşti din Curtea de Argeş, monument istoric din sec. al XIV-lea. Magistraţii ICCJ au decis să dea dreptate clericilor argeşeni, chiar dacă, judecătorii de la Curtea de Apel Alba au decis, în primă instanţă, ca dreptul de proprietate să fie dat Muzeului Curtea de Argeş.

"Admite recursul declarat de reclamanta Eparhia Argeşului şi Muscelului Curtea de Argeş împotriva deciziei nr. 564 din 13 aprilie 2016 a Curţii de Apel Alba Iulia, Secţia 1 civilă. Modifică, în parte, decizia recu-rată, în sensul că respinge, ca nefondat, apelul declarat de pârâtul Muzeul Municipal Curtea de Argeş împotriva sentinţei civile nr. 1575/15.07.2015 pronunţată de Tribunalul Sibiu în dosar nr. 2384/216/2008. Înlătură din decizia recurată dispoziţia de obligare a reclamantei la plata către pârâtul Muzeul Municipal Curtea de Argeş a sumei de 25.129 lei, reprezentând cheltuieli de judecată în fond şi apel. Menţine celelalte dispoziţii ale deciziei atacate. Admite cererea de intervenţie accesorie formulată de Patriarhia Română. Irevocabilă", se arată în decizia magistraţilor.

Judecătoarea Elena Lăcătuşu exclusă din magistratură

Doi judecători din subordinea Curţii de Apel Piteşti au fost sancţionaţi drastic în 2016 de către Consiliul Superior al Magistraturii. Este vorba de Elena Bărbulescu, magistrat la Judecătoria Piteşti şi Elena Lăcătuşu de la Judecătoria Horezu. În cazul primei judecătoare, aceasta a "scăpat" doar cu reducerea salariului pe trei luni, dar, pentru magistratul vâlcean pedeapsa a fost mult mai drastică: excluderea din magistratură.

Magistrat de la Judecătoria Horezu, exclus din magistratură

Judecatoarea Elena Lăcătuşu de la Judecătoria Horezu, aflată în subordinea Curţii de Apel Piteşti, a primit cea mai dură sancţiune disciplinară. Secţia pentru judecători a CSM a decis excluderea din magistratură a judecătoarei, decizie care însă a fost atacată la Completul de 5 judecători al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Magistratul a fost sancţionat pentru nerespectarea în mod repetat şi din motive imputabile a dispoziţiilor legale privitoare la soluţionarea cu celeritate a cauzelor şi "exercitarea funcţiei cu rea-credinţă sau gravă neglijenţă". Mai exact, în motivarea acţiunii disciplinare s-a reţinut că judecatoarea Elena Lăcătuşu, în şedinţele de judecată pe care le-a prezidat, a folosit un ton ridicat faţă de justiţiabili şi avocaţi, făcând afirmaţii nepotrivite, lipsite de respect şi neadecvate statutului de magistrat.

Revista „DACOROMANIA“,
Fundaţia „Alba Iulia 1918, pentru unitatea şi integritatea României“, nr. 83

Minciuna ungurească stă la masă cu guvernarea diletantă de la Bucureşti

...Aflăm însă din Ardealul pământ românesc a lui Milton G. Lehrer că la timpul respectiv o propagandă ungurească extrem de agresivă şi mincinoasă a reuşit să convingă occidentul că la Rovine regele Ungariei, Sigismund de Luxemburg, l-ar fi învins pe Baiazid. Rezultă aceasta din Cronica de la Saint Denis, un fel de buletin oficial al Regatului Franţei, care a consemnat, în iulie 1395, o amplă relatare despre această bătălie. Sunt evidenţiate în mod deosebit "actele de vitejie" ale Regelui Sigismund care, la un moment dat, ajunsese să se lupte corp la corp chiar cu Baiazid. În cinstea marii victorii "ungare" regele Franţei, Carol al VI-lea, a ordonat o amplă procesiune. Nu este un caz izolat. Permanent românii s-au confruntat cu această "politică" ungurească de minimalizare, deformare, negare şi chiar furt abject asupra istoriei lor. Inclusiv victoriile lui Ştefan cel Mare împotriva turcilor au încercat să le prezinte cancelariilor occidentale ca fiind repurtate de regele Ungariei, Matei Corvin, contemporan cu marele voievod moldovean. Nu le-a reuşit diversiunea şi în bătălia de la Vaslui. Papa Sixt al IV-lea, aflând de strălucita victorie împotriva turcilor, nu s-a lăsat înşelat de minciunile soliei maghiare, precum că domnul moldovean ar fi vasalul regelui Matei Corvin şi deci izbânda ar fi a acestuia, şi 1-a numit pe Ştefan cel Mare "atlet al lui Hristos şi apărător al creştinătăţii". Ungurii, după ce s-au stabilit în Câmpia Panonică, în 896, au încercat să se extindă spre apus. Însă, în 955 în bătălia de pe râul Lech, au fost zdrobiţi de Otto cel Mare, regele germanilor, care a fost încoronat apoi împărat al Sfântului Imperiu Roman. Tăindu-li-se calea spre apus, şi-au căutat altă direcţie de expansiune, năvălind şi întorcându-se asupra cnezatelor şi voievodatelor româneşti din Transilvania. Poate dacă ungurii ar fi fost mai norocoşi în confruntarea cu germanii, românii ar fi avut parte de linişte şi n-ar mai fi plătit cu atâta jertfă dorinţa de a-şi păstra nealterată romanitatea. Ceea ce s-a dovedit în această îndelungată confruntare este faptul că ungurii nu reprezintă un pericol prin forţa lor ci prin perversitate, perfidie şi laşitate. De ce este important să ştim şi să nu uităm aceste comportamente josnice din partea vecinilor noştri unguri? Pentru că ei nu s-au împăcat niciodată cu faptul că sunt ceea ce sunt şi că trebuie să trăiască din munca şi gloria lor, dacă o au, precum şi în teritoriul unde vremurile le-au îngăduit să se constituie ca stat. Oricâte concesii le-au făcut românii, chiar după 1990, ei continuă să clameze "dreptul lor istoric" asupra Transilvaniei, recurgând la falsuri care mai de care mai halucinante, precum şi la o tactică subversivă pentru a-şi întări poziţia în acest teritoriu românesc. Din păcate, multe dintre aceste concesii, vecine cu trădarea de ţară, au îngăduit reeditarea procesului de deznaţionalizare la care au fost supuşi românii de atâtea ori în trecutul lor istoric.

CONF.UNIV.DR. ALEXANDRU AMITITELOAIE

Ziarul „ARGEŞUL“

Jurnalistul şi politicianul

Nu am un model de urmat în gazetărie. Dintr-un simplu motiv: cam toţi dintre marii jurnalişti cunoscuţi au fost dovediţi că au cedat tentaţiilor financiare sau politice. Îi amintesc aici pe doi dintre ei: Pamfil Şeicaru şi Mihai Sebastian. Au fost doi dintre cei mai talentaţi jurnalişti, dar despre primul s-a spus că a introdus şantajul în presă ("şantajul şi etajul"), iar despre cel de-al doilea - că a fost ofiţer acoperit. Or, fiecare gazetar ştie, sau ar trebui să ştie, că există mulţi oameni simpli care au un bun-simţ al lor, fără pretenţii, fără idei, dar un bun-simţ sincer, şi că acestor oameni el li se adresează. Ei formează opinia publică şi pe ei trebuie să-i piloteze. Ziarul este cel care îi apropie pe aceşti oameni şi îi face să stea împreună. Ziarul este cel care se îndreaptă către sufletele lor rătăcite sau obosite şi care se caută de multă vreme în beznă, dar care se întâlnesc la sfârşit în faţa unor rânduri scrise cu sintaxă, talent şi adevăr. Pentru cine nu ştie, jurnalistul este un sfătuitor pe care nu ai nevoie să-1 cauţi, deoarece vine singur şi îţi vorbeşte zilnic şi pe scurt despre treburile societăţii. Însă nu puţini sunt ziariştii care, în procesul anevoios şi plin de asperităţi al unificării sufleteşti prin care trece societatea noastră astăzi, au deraiat de la menirea lor iniţială. Dintr-o sursă de informare cu sintaxă şi adevăr, o mare parte a presei a devenit o întreprindere lucrativă pentru a întări armătura unuia sau altuia dintre trusturile patronale care servesc o asociaţie sau un partid politic însetat de putere şi bani. Drept care, patronul este cel care comandă sau revocă atacul asupra unui anumit personaj sau unei anumite tabere adverse după o strategie neîmpărtăşită combatanţilor, dar obligatorie pentru aceştia.

Gheorghe SAVU

Ce trebuie să cunoască cetăţenii despre „INSTITUŢIA AVOCATULUI POPORULUI“

Avocatul Poporului, aşa cum îi este dată denumirea în Constituţie, la articolul 58 şi prin reglementările prevăzute în legea nr.35/1997, modificată prin OG nr. 48 din 26 iunie 2014, alături de Curtea Constituţională, reprezintă două instituţii fundamentale de apărare pentru cetăţeni. Curtea Constituţională apără legea fundamentală a statului, respecti a statalităţii şi independenţei naţionale, în timp ce "Instituţia Avocatului Poporului", aşa cum este precizat în alin.1 din art.58, are la bază "apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale a persoanelor fizice". deşi este o instituţie fundamentală a statului, clasa politică, celelalte trei puteri existente, nu-i dau importanţa cuvenită. De aceea, în numărul de faţă, vom face o scurtă analiză cu privire la modul în care instituţia prezidenţială, instituţia primului ministru, CSM, instituţia Parlamentului, "nu se obosesc" să dea importanţa cuvenită Avocatului Poporului.

Legea Avocatului Poporului actualizată

Aşa cum precizam, Avocatul Poporului are atribuţiuni constituţionale prevăzute în articolul 58, iar sediul se află în Bucureşti, în clădirea Parlamentului. De asemenea, trebuie precizat că în fiecare judeţ, inclusiv în municipiul Bucureşti, există sedii ale Avocatului Poporului cu reprezentanţi ai acestuia. Numai că, spre regretul nostru, nici la nivel central, nici la nivel judeţean, aceşti reprezentanţi sunt nebăgaţi în seamă de către "Instituţia Prefectului" sau Consiliul Judeţean, primarii de localităţi şi nici chiar de consiile locale, comunale şi judeţene. De aceea, dorim să tragem un semnal întregii clase politice, celor 3 puteri ale statului, pentru faptul că neglijează cu bună ştiinţă această instituţie. Sigur că nici Avocatul Poporului, ca persoană nu face mare lucru, amintind în acest sens faptul deosebit de grav că punctele de vedere ale instituţiei Avocatului Poporului, nu sunt luate în considerare atunci când se propun legi prin ordonanţe simple sau de urgenţă sau proiecte de legi în Parlament, sau chiar legi. Aşa cum este precizată denumirea, şi prezentată la articolul 2 din Lgea nr.58 a legii fundamentale, Avocatul Poporului este o instituţie independentă faţă de autorităţile publice, respectiv faţă de celelalte trei puteri ale statului. După cum este dată denumirea, Avocatul Poporului "este avocatul cetăţenilor" de pe întregul teritoriu al României şi chiar pentru toţi românii care locuiesc permanent sau vremelnic în oricare ţară din lume.

Neglijarea Instituţiei Avocatului Poporului, poate constitui o infracţiune penală

Dacă în Constituţie, în capitolul 3- Autorităţile publice, aceasta începe cu rolul Parlamentului României, acesta fiind "singurul organ reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării", Avocatul Poporului este singura instituţie care în mod organizat este obligată de legea fundamentală, respectiv de toţi cei 22 de milioane de cetăţeni, să le apere interesele atât cât sunt în libertate şi chiar atunci când sunt condamnaţi pentru infracţiuni şi chiar mai mult, Avocatul Poporului trebuie să se ocupe de militari de toate gradele, care nu au voie să se manifeste împotriva celorlalte instituţii ale statului. Mai mult decât atât, la art. 3, se precizează clar că activitatea Avocatului Poporului are un caracter public. De aceea, credem că Instituţia Avocatului Poporului în această perioadă de "tranziţie prelungită" a unei democraţii anarhice, reprezintă pentru cetăţenii români chiar "un mod de viaţă". Pentru că, există cineva, acolo, la nivel de conducerea statului, care se preocupă de drepturile şi libertăţile fundamentale stipulate de legea fundamentală, precum şi privind drepturile, libertăţile şi îndatoririle fundamentale. În acest context, Avocatul poporului, obligatoriu trebuie să se ocupe şi să respecte art.15 din Constituţie. Se pune întrebarea: cum această instituţie Avocatul Poporului, trebuie "să se ia de piept" cu autorităţile statului sau chiar de a se lupta pentru apărarea acestor drepturi care sunt deosebit de generos prezentate de Constituţie.

"Până la Dumnezeu te mănâncă sfinţii", iar stufoasa lege nr. 35/1997 are serioase lacune în apărarea cetăţenilor

Referitor la acest subtitlu, putem spune fără a greşi, că în prezent, instituţia Avocatului Poporului, timp de 27 de ani s-a aflat la "remorca partidelor politice", iar în prezent, cea mai gravă încălcare a Constituţiei şi a legii o reprezintă "vizita sau vizitele" imperative făcute cu scop politic de către preşedintele României, care a încercat să influenţeze ilegal conducerea Avocatului Poporului în ceea ce priveşte lupta pe care această instituţie o duce privind modul grav prin care este încălcată OG 48 din 26 iunie 2014, emisă cu câteva luni de la alegerea în funcţia de preşedinte al României, a domnului Klaus Iohannis. Am făcut această "adnotare" pentru a atrage atenţia că în ultimii doi ani s-a încălcat grav Protocolul opţional ratificat de România adoptat la New York în 18 decembrie 2002. Această convenţie se referă la "împotriva torturii şi a altor pedepse ori tratamente cu cruzime inumane sau degradante, datorită faptului că România, în anul 2002, s-a obligat să înfiinţeze la nivel naţional mecanismul naţional de prevenire a torturii în locurile de detenţie, privind protecţia persoanelor private de libertate". Am ţinut neapărat să atragem atenţia asupra acestui fapt, datorită insistenţei cu care preşedintele României, Klaus Iohannis, având în sânge probabil "mecanismul torturii" persoanelor aflate în detenţie, (vezi lagărele de nazişti din perioada celui de-al doilea război mondial), lucruri dezvăluite de unii mebrii ai clasei politice prin sesizările făcute la Straszbourg prin care deţinuţii din penitenciare au avut parte de un tratament inumat şi nediferenţiat privind calificarea condamnării. Că abaterea actualului preşedinte şi al braţului său înarmat de distrugere a fiinţei umane reprezentat de Parchetul DNA, spijinit de o parte a SRI, sunt de notorietate. Amintim în acest sens unele decizii ale Curţii Constituţionale, dar şi sesizarea preşedintelui american nou ales, cu privire la încălcările grave împotriva clasei politice româneşti şi a capitalismului autohton românesc, care stau în închisoare pentru motive prea puţin motivate de structura stalinistă, parte a Ministerului Public reprezentată de DNA. Puşcăriile româneşti nu trebuie să fie un mijloc de distrugere umană, a personalităţii umane, ci a unei modalităţi de reeducare a individului. Modul de manifestare a instituţiilor care îl sprijină pe preşedintele României, prin manifestări prelungite de stradă ilegale şi neaprobate, dovedeşte că domnul preşedinte Iohannis a încălcat grav Constituţia şi implicit Protocolul opţional adoptat la New York în 18.12.2002. Datorită condiţiilor proaste, sau a încălcării condiţiilor minime de viaţă din puşcării unde aproape 5% din populaţia României îşi ispăşesc pedepse date de unii judecători şi ei iresponsabili, trebuie să dea de gândit în primul rând Parlamentului, ca organ suprem al poporului şi unicul legiuitor. Noi nu spunem că criminalilor sau maneii care au săvârşit abateri de la lege şi moralitate, trebuie să li se asigure doar condiţii umane de viaţă. Tortura, în temeiul protocolului opţional din 18 decembrie 2002, trebuie să fie interpretată nu doar împotriva torturii fizice. Tot aşa de importantă este tortura psihică, pe care "unii procurori DNA" o practică pe timpul anchetelor penale, fără ca învinuitul să aibă parte de un proces echitabil şi la un complet de judecată. Mai precizăm faptul că este necesară modificarea Codului de Procedură Penală, în sensul că, chiar la judecătorii, procesele penale trebuie să fie judecate de către doi sau trei judecători şi nu de unul singur cum se face în prezent. Am asistat în repetate rânduri la modul în care chiar la Judecătoria Piteşti, probabil că şi în celelalte judecătorii din ţară se întâmplă acelaşi lucru, cercetarea judecătorească cu persoane arestate este nu doar "lacunară", ci este anticonstituţională. Deţinuţii nu au parte de un proces echitabil datorită faptului că procesele cu ei sunt judecate "în goana calului" existând doar o simplă formalitate, fără ca cei condamnaţi sau în curs de condamnare să-şi poată exprima o poziţie înţeleasă şi de judecători. Şi aici, la aceste instanţe, nu am văzut niciun reprezentant al Avocatului Poporului care să se fi uitat pe vreun act întocmit de procurori înainte ca referatul de trimitere în judecată să fie analizat din punct de vedere al Avocatului Poporului şi a legii nr.35/1997. Aceasta în condiţiile în care şi la noi, la români, există recomandări ale ONU şi chiar al mecanismului de verificare NCV pe care cele trei puteri ale statului, aflate sub teroarea arestului de către DNA, nu le fac. Sigur că nici presa actuală de toate gradele nu face nimic pentru popularizarea atât a art.58 din constituţie, materializate prin legea 35/1997. Ceea ce se întâmplă acum, de o lună de zile, prin manifestările de stradă impuse de unele instituţii în fruntea cărora se află preşedintele României, trebuie să constituie un subiect de dezbatere şi din partea manifestanţilor plătiţi probabil din afara ţării. Aşa cum se precizează în legea 35/1997, Guvernul şi acesta fiind timorat de DNA şi aflat sub presiunea unor indivizi care manifestă chiar zi şi noapte, trebuie să dea de gândit actualului guvern şi actualului ministru al justiţiei. Dar despre această lege vom mai vorbi în numărul viitor.

DUMITRU BOŢILĂ